

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ΑΝ ΕΠΑΙΡΝΑ ΟΠΛΟ, ΘΑ ΤΟ ΕΣΤΡΕΦΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΣΑ,
ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ,
ΓΙΑΤΙ ΕΚΕΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΧΘΡΟΣ ΜΟΥ.
Νίκος Μαζιώτης (στους στρατοδίκες), 23/10/1998.

ΑΘΗΝΑ, 31 ΟΚΤΩΒΡΗ 1998 - τεύχος 158

Ένα μήνυμα έδωσε ο λαός στις εκλογές...
Ένα μόνο !
Κι αντ' αυτού έλαβε μήνυμα του ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ, του ΚΚΕ, του ΣΥΝ, του ΔΗΚΚΙ, της ΠΟΛΑΝ, του Μπέη, της Δαμανάκη, του Αυδή, του Αβραμόπουλου, του Σαμαρά, του Τσοβόλα, του Κωνσταντόπουλου, της Παπαρήγα, του Καραμανλή, του Σημίτη, του Τσοχατζόπουλου, του Κουλουμπή, του Κατριβάνου, του Γιαννόπουλου, του Παπαθεμελή, του Βουνάτσου, του Μητσοτάκη, της Μπακογιάννη-Κουβέλου, του Έβερτ, του Σκανδαλίδη, του Τσουκάτου, του Αλέκου Παπαδόπουλου, του Κώστα Παπαδόπουλου, του Ρωμαίου, του Σουφλιά, της Βάσως Παπανδρέου, του Γιώργου Παπανδρέου, της Δήμητρας Παπανδρέου, του Ρωμαίου, του Πετσάλνικου, του Πέτσου, του Σούρλα, του Βαρβιτσιώτη, του Φλωράκη, του Σαρτζετάκη, του υπουργείου εσωτερικών, του υπουργείου δημόσιας τάξης, του υπουργείου εθνικής οικονομίας, του υπουργείου γεωργίας, του υπουργείου παιδείας, του υπουργείου εμπορικής ναυτιλίας, του Χριστόδουλου, του Πατριαρχείου, της ΕΛ.ΑΣ., των ΕΛΤΑ, του MEGA, του SKY, του ΟΤΕ, του ΙΚΑ, της ΔΕΗ, του ΤΕΒΕ, της ΕΡΑ, της ΝΕΤ, της ΕΡΑ-1, της Ένωσης Γυναικών Ελλάδας, της ΚΕΔΚΕ, του ΟΣΕ, της ΟΣΕ, της ΕΣΑΚ, του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών, του Προέδρου της Δημοκρατίας, των διατελεσάντων κοινοταρχών κατά τη δεκαετία 1930-40, των διατελεσάντων το 1940-50, των νομαρχών της περιόδου 1950-60, αυτών που θα διατελέσουν δήμαρχοι το 2002, αυτών που θα διατελέσουν γραμματείς κοινοτήτων το 2006, της ηγεσίας του Πυροσβεστικού Σώματος, της Ομοσπονδίας Εφοριακών Υπαλλήλων, της Τράπεζας Χίου, του Λάτση, του Βαρδινογιάννη, του Δημήτρη Λαμπράκη, της Ζωής Λάσκαρη, της ΕΥΠ, της ΕΥΔΑΠ, της Τράπεζας της Ελλάδος, του Χρηματιστηρίου Θεσσαλονίκης, του Παπαγεωργόπουλου, του Λαζαρίδη, του Λογοθέτη, του Δρυ, του Μαγκάκη, του Παυλόπουλου, του Σπηλιωτόπουλου, του Κουβέλη, της Μαριέττας Γιαννάκου-Κουτσίκου, του Ζουράρι, του Ευαγγελάτου, του Κουρή, της Βελίδη, του Αρκουδέα, της Ιεράς Συνόδου, της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, της Διοίκησης του Στόλου, της Ένωσης Κατωτέρων Αστυνομικών, της ΕΣΗΕΑ....

Τί έλεγαν όλα αυτά τα μηνύματα που πήρε ο λαός;

ΠΕΡΙΕΡΓΟ, ΑΛΛΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΠΩΣ ΗΤΑΝΕ ΓΡΑΜΜΕΝΑ ΜΕ ΚΑΡΜΠΟΝ.
ΟΛΑ ΤΟΥΣ ΕΓΡΑΦΑΝ : ΣΕ ΕΧΟΥΜΕ... ΓΡΑΜΜΕΝΟΝ !

Συμφωνία Σένγκεν - Λαθρομετανάστες - Διεθνής Επιχείρηση

Αθήνα,Ελλάδα,19/10/1998 (ΑΠΕ)

Με σκοπό τον έλεγχο της διακίνησης λαθρομεταναστών η Εκτελεστική Επιτροπή του Σένγκεν προχώρησε στην πραγματοποίηση διεθνούς αστυνομικής επιχείρησης μεγάλης κλίμακας, με τη συμμετοχή όλων των κρατών-μελών της Συμφωνίας Σένγκεν.
Ο κύριος στόχος της επιχείρησης ήταν η βελτίωση της διασυνοριακής συνεργασίας και η ανταλλαγή πληροφοριών ως προς το συγκεκριμένο τομέα. Η επιχείρηση σχεδιάστηκε στο πλαίσιο καταγραφής της εικόνας" της μεταναστευτικής ροής και της διακίνησης λαθρομεταναστών, με τη βοήθεια παράνομων κυκλωμάτων προς και μέσω των κρατών-μελών της Συμφωνίας Σένγκεν.
Η επιχείρηση περιελάμβανε σειρά συντονισμένων συνοριακών και εσωτερικών ελέγχων στις κύριες εναέριες, θαλάσσιες και χερσαίες διαδρομές κάθε χώρας που έχει προσχωρήσει στη Συμφωνία Σένγκεν.
Η συντονισμένη επιχείρηση άρχισε στις 15 Οκτωβρίου και έληξε στις 18 Οκτωβρίου 1998.

Σε ό,τι αφορά τη χώρα μας, στη συνδυασμένη επιχείρηση συμμετείχαν αστυνομικές, λιμενικές και τελωνειακές υπηρεσίες. Η επιχείρηση επικεντρώθηκε σε ελέγχους κυρίως φορτηγών αυτοκινήτων, οχημάτων μεταφοράς εμπορευμάτων, κοντέινερ, λεωφορείων τακτικής γραμμής με τρίτες χώρες (Βουλγαρία, Ρουμανία) και επιβατηγών πλοίων.
Από τους διενεργηθέντες ελέγχους κατά τη διάρκεια της επιχείρησης συνελήφθησαν έντεκα αλλοδαποί με κλεμμένα και πλαστά ταξιδιωτικά έγγραφα και ένας για κλοπή αυτοκινήτου.

(Μ.Γ.)
ΑΠΕ 19/10 15:36

Η είδηση της ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ (στα πλαίσια της διαβόητης «Συμφωνίας του Schengen») δεν απασχόλησε βέβαια τα ελληνικά ΜΜΕ. Απασχολημένα με τα μετεκλογικά «μηνύματα», τα περισσότερα ελληνικά έντυπα και ηλεκτρονικά ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΞΑΧΡΕΙΩΣΗΣ απαξίωσαν να αφιερώσουν, έστω κι ελάχιστο χώρο και χρόνο στο θέμα των συνανθρώπων μας που ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ - ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΥΠΟΤΙΘΕΜΕΝΟ «ΔΙΚΟ ΜΑΣ» ΣΠΙΤΙ - ΜΟΝΟ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΕΠΕΙΔΗ **ΔΕΝ ΔΙΑΘΕΤΟΥΝ ΤΗΝ ΟΨΗ ΤΟΥ ΜΕΣΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ !!!**

Οι ελληνικές αρχές, ωστόσο, δεν περίμεναν την έναρξη της πολυεθνικής επιχείρησης. Έχουν αρχίσει τους διωγμούς των αλλοδαπών εδώ και χρόνια. Και, βέβαια, δεν μιλάμε μόνο για τους αστυνομικούς και δικαστικούς διωγμούς, αλλά και - κυρίως - για τους προπαγανδιστικούς διωγμούς που καθημερινά εξαπολύουν οι κάθε λογής κρατικοί, κομματικοί, δημοτικοί, κοινοτικοί και ιδιωτικοί φορείς που συναγωνίζονται για το ποιός θα παρουσιάσει τους «ξένους» με τα μελανότερα χρώματα...

Και, βέβαια, ποιός ασχολείται με τ' αποτελέσματα της επιχείρησης ;

- **Νεαρή Ρωσσίδα κρεμιέται με το καλσόν της στη Θεσσαλονίκη...**
- **Βούλγαρος, 14 μόλις ετών, αυτοκτονεί στο κρατητήριο του αστυνομικού τμήματος της Δράμας...**

Κανείς δεν ασχολείται. Όλοι «εκφράζουν τη λύπη τους» και κανενός δεν ιδρώνει το αυτί...

Το «ζητούμενο», βλέπετε, είναι η «πάταξη της εγκληματικότητας».
Το ζητούμενο είναι το κλεμμένο αυτοκίνητο.
Με κλεμμένες ζωές θ' ασχολούμαστε ;

- **Εδώ και 3 μήνες, ο Ουφούκ Γενιλμέζ είναι κρατούμενος στο τμήμα της Δραπετσώνας.**
- **Εδώ κι ένα μήνα, ο Νιχάτ Σαχίν είναι κρατούμενος στο αστυνομικό τμήμα της Ρόδου.**

Γιατί ;

Γιατί δεν είναι Ευρωπαίοι !!!

ΔΗΛΩΣΗ ΑΡΝΗΣΗΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΗΛΩΣΗ ΟΛΙΚΗΣ ΑΡΝΗΣΗΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

Αρνούμαι κάθε συμμετοχή στο στρατό, γιατί αυτός είναι όπλο στα χέρια των αφεντικών για
- την περιχαράκωση, την ιδεολογική σφυρηλάτηση και τη χειραγώγηση των προλετάριων και της νεολαίας
- τη διευθέτηση των διαφορών των εθνών-κρατών,
- την υπεράσπιση του καθεστώτος από τον κοινωνικό και ταξικό πόλεμο, από την επανάσταση.

-Από την παιδική ηλικία, οι θεσμοί της οικογένειας και του σχολείου εργάζονται συστηματικά για τη "δικαίωση" της ύπαρξης του στρατού, του κράτους και κάθε μορφής κυριαρχίας. Εργάζονται συστηματικά για την καταστολή της ανθρώπινης υποκειμενικότητας. Προβάλλουν και εξυμνούν την ιδέα του έθνους, μιας φανταστικής οντότητας που εφευρέθηκε για να εξαλείψει τη μνήμη της ύπαρξης πολλών διαφορετικών και ιδιαίτερων ανθρώπινων κοινοτήτων, που ομογενοποιήθηκαν με την ωμή ή την εξευγενισμένη βία στα σύνορα του κράτους. Το έθνος χρησιμεύει για να αποστρέφει τις συνειδήσεις από την παρουσία μιας ενιαίας ταξικής και κοινωνικής θέσης όλων των καταπιεσμένων, αυτής του προλετάριου - σκλάβου στη μισθωτή εργασία, αλλά και σε κάθε άλλη στιγμή της καθημερινότητας.

Η οικογένεια εμποτίζει τα παιδιά με τα ιεραρχικά, σεξιστικά, ρατσιστικά, εθνικιστικά και εμπορευματικά πρότυπα. Το σχολείο "δικαιώνει" τα πρότυπα αυτά και τα ενισχύει παιδαγωγικά (απειλές, τιμωρία-επιβράβευση, ξύλο). Ο στρατός παίρνει την αρσενική φουρνιά (χειραγωγημένη ήδη πατριαρχικά, σφυρηλατημένη ιδεολογικά, καταπιεσμένη σεξουαλικά), την περιχαρακώνει στις κλειστές και συμμετρικές δομές τού στρατοπέδου και των διαταγών, καλλιεργεί την ομοιομορφία και την αυτοματοποίηση της σκέψης και της κίνησης. Απομονώνει το άτομο, αντιμετωπίζοντάς το ως σύνολο προσωπικών δεδομένων και αποδέκτη σωματικών ικανοτήτων. Και με το φόβο που επιστημονικά τού εμπνέει το διαπαιδαγωγεί στη μαζική φασιστική ψυχολογία. Για να παράγει το τελικό προϊόν, τους δολοφόνους και βιαστές των "ανθρωπιστικών αποστολών" και των συνοριακών αποσπασμάτων, τους υμνητές και μιμητές της κυριαρχίας στην καθημερινή συμπεριφορά και τις κουβέντες, τους υποταγμένους εργαζόμενους.

-Τα καθήκοντα των στρατοκρατών σήμερα υπαγορεύονται από τη νέα τάξη πραγμάτων: την αναδιάταξη των ζωνών πολιτικής επιρροής, την επιβολή των όρων της αγοράς, το σχεδιασμό νέων ενεργειακών δρόμων, την αναβάθμιση του ρόλου τόσο του ελληνικού όσο και του τουρκικού κράτους στα πλαίσια των επιδιώξεων αυτών. Ο εκσυγχρονισμός και η προσπάθεια καθυπόταξης των αντιστάσεων στο εσωτερικό των δύο κρατών, συνοδεύονται από την ανάληψη ιδιαίτερων ρόλων στην ευρύτερη περιοχή: η Ελλάδα και η Τουρκία μεσολαβούν ή, ακόμη και, πρωταγωνιστούν στην εξάπλωση κεφαλαίων στην περιοχή. Αποκομίζουν τα απαραίτητα, γι αυτό το σκοπό, οφέλη και γόητρο από την πειθήνια συμπεριφορά τους απέναντι στην αναδιάρθρωση του ΝΑΤΟ, από τη συμμετοχή τους στις επεμβάσεις στο Ιράκ, τη Βοσνία, τη Σομαλία, τη Ρουάντα, ενώ τελευταία, η δύναμη ταχείας επέμβασης, που δημιουργούν από κοινού τα δύο κράτη και εδρεύει στη Β. Ελλάδα, καλείται στο Κόσοβο, να υποστηρίξει τους νατοϊκούς βομβαρδισμούς.

Όλα αυτά υπαγορεύονται από την ελευθερία της αγοράς, την ελευθερία της κίνησης των εμπορευμάτων και του κεφαλαίου. Τα σύνορα είναι προσπελάσιμα μόνο από τους καπιταλιστές. Γιατί αυτή είναι η μοναδική ελευθερία που αναγνωρίζει το παγκόσμιο αυτό καθεστώς. Σ' αυτά ακριβώς τα πλαίσια του μοιράσματος των ρόλων ανάμεσα σε Τουρκία και Ελλάδα, διεξάγεται ένας οικονομικός-εμπορικός πόλεμος, για τη διείσδυση, την επέκταση συμφερόντων, στον οποίον η Ελλάδα καμαρώνει σαν το αφεντικό των βαλκανίων (πράγμα που αποδεικνύουν η είσοδος ελληνικών κεφαλαίων στη βαλκανική αγορά τηλεπικοινωνιών, ο έλεγχος του δικτύου διανομής καυσίμων στα βαλκάνια, ο έλεγχος του ουκρανικού εμπορίου, η κατασκευή έργων υποδομής στα λιμάνια της Μαύρης Θάλασσας και πολλά άλλα). Παράλληλα, η στρατιωτική ισχύς έρχεται να πλαισιώσει την ιμπεριαλιστική πολιτική του κράτους: ο ελληνικός στρατός σταθμεύει στη νότια Κύπρο, πτήσεις ελληνικών αεροπλάνων συνεχίζονται πάνω από τη βόρεια, το ενιαίο αμυντικό δόγμα προχωρά, το κράτος τοποθετείται στις πρώτες θέσεις στις στρατιωτικές δαπάνες (4 τρις εξοπλισμοί) παγκόσμια και φιλοξενεί την πρόσφατη έκθεση Defendory των διεθνών εμπόρων όπλων κ.ο.κ.

ΔΗΛΩΣΗ ΑΡΝΗΣΗΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

- Ωστόσο, στις δυο πλευρές του Αιγαίου, οι προλετάριοι που συνειδητοποιούμε την κοινότητά μας, δεν αναγνωρίζουμε για ιστορία μας το επίσημο παραμύθι των φυλλάδων και των σχολικών βιβλίων, αλλά την συμβίωση αιώνων των κατοίκων της βαλκανικής, τον κοινό αγώνα ελληνόφωνων και τουρκόφωνων καταπιεσμένων ενάντια στους κοτζαμπάσηδες και τους πασάδες το '21, αλλά και νωρίτερα. Γνωρίζουμε και τα πιο πρόσφατα: τη συνέργια τουρκικού και ελληνικού κράτους στην καταστροφή της ενότητας των προλετάριων στην Κύπρο (αλλά και την Ελλάδα και την Τουρκία), με τις δολοφονίες διεθνιστών, τους θυλάκους γκέτο και τις εκκαθαρίσεις των μουσουλμάνων, από το 1957 ώς το 1974, με το πραξικόπημα του Σαμψών, τη στρατιωτική επέμβαση, την προσφυγιά και από τις δύο πλευρές και τη διαίρεση του νησιού.

Αυτουργοί όλων αυτών των εγκλημάτων και κοινός μας εχθρός είναι οι πολυεθνικές και οι εγχώριοι καπιταλιστές, που μετέτρεψαν την θάλασσα ανάμεσά μας σε θησαυροφυλάκιο-στρατόπεδο, για να περνάνε οι αγωγοί και τα πλοία που μεταφέρουν πετρέλαιο από την Κασπία και τον Καύκασο. Ξέρουμε πως τα 6, τα 10 ή τα 12 μίλια, στον αέρα ή στο νερό δεν αφορούν εμάς αλλά τα αφεντικά. Δεν μας γελούν.

Κάθε φορά που η κατασκευασμένη συναίνεση στην κρατική εξουσία και την καπιταλιστική κυριαρχία διακυβεύεται, επεμβαίνουν οι συγκεντρωτικοί επαγγελματικοί μηχανισμοί του στρατού και της αστυνομίας για να καταστείλουν τον εσωτερικό εχθρό, δηλαδή εμάς. Η χρήση βίας οργανώνεται και μονοπωλείται από τους μηχανισμούς αυτούς σε βάρος πάντα όσων διαφοροποιούνται από την κρατική προσταγή και εξεγείρονται:

Τα συνοριακά αποσπάσματα σκοτώνουν μετανάστες, οι στρατοί δολοφονούν προλετάριους εντός και εκτός των συνόρων, συνεργούν στη συνέχιση του καθεστώτος διακρίσεων και διώξεων, των πράξεων βασανισμού και κακοποίησης μουσουλμάνων, τσιγγάνων, μεταναστών, αντιφρονούντων. Όλες αυτές οι πράξεις δεν είναι τυχαίες, είναι προέκταση των κρατικών και καπιταλιστικών χειρισμών που έχουν σα σκοπό την διαιώνιση της δικής μας εκμετάλλευσης και καταπίεσης.

Ο στρατός καταστέλλει τις εξεγέρσεις μας, όπως έκανε το 1910 στο Κιλελέρ, το 1916 στη Σέριφο, το 1936 στη Θεσσαλονίκη, το 1973 στο πολυτεχνείο και πολλές άλλες φορές. Συχνά μάλιστα κινείται εκτός των γεωγραφικών ορίων του κράτους, όπως το 1918 στην Ουκρανία ή, πολύ πιο πρόσφατα, όταν βοήθησε το έργο της καταστολής και της επιτήρησης στην εξέγερση στην Αλβανία. Και όταν οι εξεγέρσεις γενικεύονται, όταν η κατασκευασμένη συναίνεση καταρρέει, ο στρατός επιβάλλει δικτατορία. Άλλοτε πάλι επεμβαίνει πιο ήπια, ως απεργοσπαστικός μηχανισμός σε βάρος των σκουπιδιαραίων, των οδηγών λεωφορείων ή των ναυτεργατών. Όποιο προσωπείο όμως και να φορά, ο μηχανισμός αυτός είναι στρατός κατοχής των αφεντικών.

-Δεν διαθέτω εθνική συνείδηση. Αυτό το κατασκεύασμα αποτελεί εσωτερίκευση των εξωτερικών καταναγκασμών της κυριαρχίας. Περιφρονώ τον πατριωτισμό, γιατί δεν ταυτίζομαι με τα συμφέροντα των αφεντικών. Αντιθέτως, έχω κοινά ταξικά συμφέροντα με τους προλετάριους όλης της γης και, πάνω απ' όλα, συνείδηση ανθρώπινου υποκειμένου.

Συνειδητά και καθημερινά πολεμώ τα αφεντικά, το κράτος και την κυριαρχία. Γι αυτό αρνούμαι την κατάταξη στο στρατό, κάθε εμπλοκή μου στην παλλαϊκή άμυνα και σε κάθε εναλλακτική θητεία, και σαμποτάρω όλα τα κανάλια που απομυζούν τη δύναμή μου για την ανάπτυξη του κεφαλαίου.

Είμαι αναρχικός και δεν δολοφονώ κατά διαταγήν. Δεν θα σκοτώσω τ' αδέλφια μου τους προλετάριους.

Αλληλεγγύη σ' όλους τους αρνητές στράτευσης, και σε όλους τους κοινωνικούς αγωνιστές, που, με οποιοδήποτε μέσο, πολεμούν την κρατική εξουσία και την καπιταλιστική κυριαρχία.

Αλληλεγγύη στον αναρχικό Νίκο Μαζιώτη που δικάζεται σήμερα για την άρνησή του να καταταγεί στο στρατό, πράξη που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της συνολικής και πολύμορφης αναρχικής δράσης.

Να εντείνουμε τον κοινωνικό και ταξικό πόλεμο.

Βασίλης Ευαγγελίδης
Αθήνα 23 Οκτώβρη 1998

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΤΟΜΩΝ
(συνέχεια)

Αναστασόπουλος Παν. : Συνταγματάρχης Χωροφυλακής ε.α. Χαλάνδρι. Στις 20/11/1977, δημοσιεύεται στον Ελεύθερο Κόσμο η ακόλουθη επιστολή του : «Σκέψεις ενός εθνικόφρονος. Ο Κολοσσός της πολιτικής σκέψεως, ο Αριστοτέλης, γράφει εις τα Πολιτικά : ''Σώζονται δε αι πολιτείαι ου μόνον δια το πόρρω είναι των διαφθειρόντων, αλλ' ενίοτε και δια το εγγύς''. Δηλαδή : ''Σώζονται δε τα Πολιτεύματα όχι μόνον όταν απομακρύνονται τα αίτια της ανατροπής των, αλλά και όταν θεωρήται η ανατροπή των αναπόφευκτος''. Έλληνες : Τα εθνικώς ασύμφορα ανοίγματα υπό του κ. Καραμανλή δια των συνεχών υποχωρήσεων και αλλεπαλλήλων παραχωρήσεων, εσωτερικώς προς τους κομμουνιστάς και εξωτερικώς προς τους Τούρκους, αποτελούν προοίμιον εθνικών συμφορών. Ημείς, οι εθνικόφρονες Έλληνες, ευλόγως βαθύτατα ανησυχούμε δια το μέλλον της Ελλάδος, βλέποντες κατάπληκτοι ότι τα ιδεώδη, που έχουν σχέση με την πνευματικήν, ηθικήν και εθνικήν αξίαν, να χλευάζονται και να υβρίζονται, να βεβηλώνονται και να ποδοπατούνται υπό των κομμουνιστών και τα βασικά θεμέλια της ελευθέρας και πολιτισμένης ανθρωπίνης κοινωνίας, ήτοι : η πατρίς, θρησκεία και οικογένεια να θεωρούνται θεσμοί ξεπερασμένοι και καταφρονητέοι. Περιεπλάκη επικινδύνως το θέμα του Αιγαίου υπό του κ. Καραμανλή δια της προσφυγής της Ελλάδος εις το Διεθνές Δικαστήριον της Χάγης και ιδία δια της γενομένης δηλώσεώς του εις την Θεσσαλονίκην την 1/9/76, κατά τα εγκαίνια της Διεθνούς Εκθέσεως της Θεσσαλονίκης, ότε είπε : ''Τα προβαλλόμενα υπό της Τουρκίας δικαιώματα, μπορεί ως ένα σημείον να είναι συζητήσιμα...''. Έκτοτε, αποθρασυνθέντες οι Τούρκοι διεκδικούν το μισό Αιγαίον και την Θράκην και, δια της εισόδου του ''Σισμίκ'' εις το Αιγαίον, εμειώθη το εθνικόν γόητρον και ετρώθη η εθνική φιλοτιμία των Ελλήνων. Το τουρκικά στρατεύματα με τον Αττίλα ΙΙ, επί κυβερνήσεως Καραμανλή, κατέλαβον το ήμισυ της Κύπρου, με συνέπειαν το τραγικόν ολοκαύτωμα της Μεγαλονήσου. Ο κ. Καραμανλής φέρει ακεραίαν την ευθύνην δια την συμφωνίαν της Ζυρίχης - Λονδίνου, δια της οποίας κατέστησεν την Τουρκίαν εγγυήτριαν δύναμιν και η οποία, υπό το πρόσχημα αυτό, κατέλαβεν τον Ιούλιον του 1974, αυθαιρέτως, το ήμισυ της μαρτυρικής Κύπρου. Ευθύνεται ο ίδιος δια την απομάκρυνσιν της Ελλάδος από τον ΝΑΤΟ και δια την μη εισέτι επανένταξίν μας. Χάριν της ευνοίας των ανακτόρων, δια λόγους εθνικούς, ανεδείχθη ο κ. Καραμανλής πρωθυπουργός της Ελλάδος και αρχηγός του ιστορικού κόμματος του Ελληνικού Συναγερμού, ιδρυθέντος υπό του ενδόξου στρατάρχου Αλεξάνδρου Παπάγου. Έκτοτε, η δίψα του κ. Καραμανλή δια την εξουσίαν υπήρξε ακόρεστος και δεν ικανοποιείται, παρά μόνον εις την συνεχή αύξησίν της. Περιεφρόνησε τας θεμελιώδεις διατάξεις του Συντάγματος, έναντι του βασιλέως και των κομμάτων της αντιπολιτεύσεως, με τας γνωστάς συνεπείας και εθνικάς περιπετείας. Ανελθών εις την εξουσίαν ο κ. Καραμανλής θα έπρεπε να θεωρή τον εαυτόν του, προσωρινόν διαχειριστήν των δημοσίων πραγμάτων και ουχί μόνιμον ιδιοκτήτην της εξουσίας. Η ομαλή εναλλαγή των κομμάτων εις την εξουσίαν είναι η πεμπτουσία της δημοκρατίας. Ηττηθείς τελικώς υπό των Παπανδρέου, πατρός και υιού, συνεπεία του ανενδότου αγώνος, και προσποιηθείς δήθεν διαφωνίαν του με τον αείμνηστον Βασιλέα Παύλον, ίνα ηρωοποιηθή, ως επίστευε, εις την συνείδησιν των Ελλήνων, ανεχώρησεν νύκτωρ, ως Τριανταφυλλίδης, εις το εξωτερικόν. Επανελθών τον Ιούλιον του 1974 εις την Ελλάδα, αντί να συνοδεύση θριαμβευτικώς τον βασιλέα των Ελλήνων, συνώδευσεν τον καπετάν Γιώτη και επανέφερεν την 1/8/74 εις ισχύν το Σύνταγμα του 1952, εκτός από τας διατάξεις περί βασιλείας, δολίως σκεπτόμενος, δια να γίνη πρόεδρος της δημοκρατίας. Κατά το δημοψήφισμα της 8/12/74 απηγόρευσεν εις τους βασιλόφρονας βουλευτάς του να εργασθούν υπέρ της βασιλείας, ενώ παράγοντες της Νέας Δημοκρατίας έδρασαν ανοικτά κατά του θεσμού της βασιλευομένης δημοκρατίας. Εις ομιλίαν του, απεκάλεσε τον βασιλικόν θεσμόν ''καρκίνωμα'' και, βραδύτερον εις την Βουλήν, απευθυνόμενος προς την αντιπολίτευσιν, είπεν : ''την βασιλείαν την επλησιάσατε και εσείς και εγώ''. Είναι το μεγαλύτερον και πλέον τερατώδες ψεύδος, το οποίον θα ηδύνατο να λεχθή από πολιτικόν ηγέτην. Η αχαριστία και η αγνωμοσύνη είναι μέγα εθνικόν έγκλημα και δεν είναι ίδιον γενναίων πολιτικών ανδρών. Έλληνες, ο κ. Καραμανλής, όπως εκαπηλεύθη εις βαθμόν ιεροσυλίας, καθ' όλας τας προεκλογικάς περιόδους της οκταετίας του, τα ακρωτηριασμένα και κατακρεουργηθέντα υπό των κομμουνιστών αθώα θύματα των Δεκεμβριανών του 1944, δι' αφισσών εις όλην την ελληνικήν επικράτειαν, ως ενθυμούμαι ως αστυνόμος που ήμουν τότε, μονοπωλών ούτω τον πατριωτισμόν και την εθνικοφροσύνην, παρεπλάνει συνεχώς τον ελληνικόν λαόν και ούτω υπερεψηφίζετο, ως ο καλύτερος πολιτικός ηγέτης της Ελλάδος. Έτσι και τώρα, ως ανέγραψεν ο Τύπος, σκέπτονται στελέχη της Νέας Δημοκρατίας να χαλκεύσουν πλαστόν κείμενον του βασιλέως, ως υποστηρίζοντος... την Νέαν Δημοκρατίαν και να το κυκλοφορήσουν εις 25 εκατομμύρια αντίτυπα την παραμονήν των εκλογών, με σκοπόν να παραπλανήσουν και πάλιν τον ελληνικόν λαόν, δια να υπερψηφισθή ο κ. Καραμανλής. Έλληνες ! Ως εθνικόφρων, βασιλόφρων αγωνιστής και αφανής ήρως του ενδόξου Συντάγματος Χωροφυλακής Μακρυγιάννη κατά τα Δεκεμβριανά του 1944, όπου χάριν της εθνοσωτηρίου αυτής νίκης είναι σήμερον η Ελλάς ελεύθερη, ποιούμαι έκκλησιν πρός όλους τους εθνικόφρονας και βασιλόφρανας →→→

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

→ Έλληνας να υπερψηφίσουν, χάριν της σωτηρίας της Ελλάδος, με πάθος και φανατισμόν την Εθνικήν Παράταξιν προς αποτροπήν επιβληθησομένης δικτατορίας υπό κοινοβουλευτικόν μανδύαν και αναδειχθούν από τας κάλπας Έλληνες ικανοί και ενάρετοι δια να κυβερνήσουν επί τέλους τον τόπον αυτόν με δικαιοσύνην και ισότητα, δια τα οποία ιδανικά ηγωνίσθημεν και αγωνιζόμεθα συνεχώς. Η ισχύς εν τη ενώσει... Αναστασόπουλος Παν., Συνταγματάρχης Χωρ/κής ε.α., Χαλάνδρι». *Δεν μπορούμε να μην επισύρουμε την προσοχή του αναγνώστη στο τελευταίο επιχείρημα του επιστολογράφου του Ελευθέρου Κόσμου για την υπερψήφιση της Εθνικής Παρατάξεως : «...προς αποτροπήν της επιβληθησομένης δικτατορίας υπό κοινοβουλευτικόν μανδύαν...». Σημειώνουμε απλά : Η χούντα επιβλήθηκε για «να μας σώσει από την κομμουνιστική δικτατορία». Η δημοκρατία επιβλήθηκε για «να μας σώσει από την δικτατορία των συνταγματαρχών». Η Εθνική Παράταξις φιλοδοξούσε να επιβληθεί για «να μας σώσει από την κοινοβουλευτική δικτατορία»... Την ίδια εποχή, ο Μίκης λάνσαρε το σύνθημα «Ή Καραμανλής, ή τανκς !». Το επιχείρημα, λοιπόν, της εκάστοτε διαχείρισης της εξουσίας ήταν - όπως είναι και σήμερα - πως «η αντιπολιτευόμενη παράταξη θα είναι χειρότερη»... Ο νοών, νοείτω...*

Αναστασόπουλος Παν. : Κτηματίας. Πεταλίδι Μεσσηνίας. Συνυπογράφει υπόμνημα για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 19/5/1978).

Αναστασόπουλος Πέρρυς : Εργολάβος μωσαϊκών. Θερμοπυλών 94, Σπάρτη. Μέλος του Εν.Ε.Κ. (Ενιαίο Εθνικιστικό Κίνημα). Στις 28/9/1975 ο Ελεύθερος Κόσμος δημοσιεύει επιστολή που συνυπογράφει ο Αναστασόπουλος, μαζί με τους Ιωάννη Λάμπρο και Νικόλαο Κουφάκη (βλ. παρακάτω). Αξίζει να σημειωθεί ότι εκτός από φιλοχουντικό και αντικομμουνιστικό, το περιεχόμενο είναι και έντονα φιλοαμερικανικό, ξεφεύγοντας έτσι από την «επίσημη», «αντιαμερικάνικη» γραμμή της φασιστικής οργάνωσης. Στις 29/3/1977, ο Ελεύθερος Κόσμος αποφεύγει να δημοσιεύσει άλλη επιστολή του και του απαντάει : «Τα όσα μας γράφετε θα τα λάβωμεν υπ' όψιν όταν το θέμα που θίγετε καταστή επίκαιρον. Σας ευχαριστούμεν». Στο τεύχος Μαΐου - Απριλίου 1977, η «Νέα Ενιαία Δεξιά» (όργανο φράξιας που έχει αποσπαστεί απ' το Εν.Ε.Κ.) του γράφει : «Θερμές ευχαριστίες. Φροντίστε για την κυκλοφορία του περιοδικού στην Σπάρτη και περίχωρα». Έκτοτε αγνοείται η τύχη του.

Αναστόπουλος Δημήτριος : Ομογενής από τις ΗΠΑ. Μέλος του «Ελληνικού Συνδέσμου». Συνυπογράφει υπόμνημα για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 24/9/1978).

Αναστόπουλος Ν. : Πολίχνη Θεσσαλονίκης. Συνυπογράφει υπόμνημα για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 20/4/1976.

Ανδρεαδάκος Θ. (ή Ανδρεάκος) : Καθηγητής ΚΑΤΕΕ. Στις 7/9/1979, ο Ριζοσπάστης δημοσιεύει την ακόλουθη είδηση : «Δίκη σπουδαστών. Καθηγητής των ΚΑΤΕΕ οδήγησε στο εδώλιο του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου της Αθήνας τρεις σπουδαστές με την κατηγορία ότι τον δυσφήμησαν αποκαλώντας τον «χουντικό». Ο καθηγητής ονομάζεται Θ. Ανδρεαδάκος και, όπως αναγκάστηκε χθες να πει στο δικαστήριο, είναι κουμπάρος του φυγόδικου πραξικοππματία Κ. Ασλανίδη και είχε διοριστεί απ' αυτόν στην περίοδο της δικτατορίας σε αθλητική υπηρεσία. Το επεισόδιο για το οποίο ο καθηγητής εμήνυσε τους τρεις σπουδαστές είχε γίνει τον Ιούνη του 1978 στο ΚΑΤΕΕ Πειραιά. Η δίκη συνεχίζεται». Τελικά, οι τρεις σπουδαστές υπέκυψαν σε πιέσεις που δέχθηκαν (προφανώς από τη διοίκηση των ΚΑΤΕΕ και την αστυνομία) και «ζήτησαν συγγνώμη», ενώ ο Ανδρεαδάκος ανακάλεσε την μήνυση (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 8/12/1979).

Ανδρεάδης : Πτολεμαΐδα. Πρόεδρος του Σωματείου Εργατοτεχνιτών και Υπαλλήλων της ΛΙΠΤΟΛ. Την 1/12/1975, στον κινηματογράφο Rex της Πτολεμαΐδας πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση «κατά του αυτομάτου διαζυγίου». Ο Ανδρεάδης ήταν ένας απ' τους οργανωτές της εκδήλωσης, κατά την οποία εξεδόθη και σχετικό ψήφισμα που δημοσιεύθηκε την άλλη μέρα (2/12/1975) στον Ελεύθερο Κόσμο. Οι κινητοποιήσεις κατά της ψήφισης του νόμου, σύμφωνα με τον οποίο η μακρόχρονη διάσταση των δυο συζύγων αποτελεί λόγο λύσης του γάμου, ήταν από τις πρώτες «μαζικές» κινητοποιήσεις των ακροδεξιών (και των φανατικών χριστιανών) στη μεταχουντική εποχή. Γι' αυτόν, άλλωστε, το λόγο προβάλλονταν μόνο απ' τις σελίδες του Ελ. Κόσμου.

Ανδρεάδης Ιωάννης : Αστυνομικός. Συμμετείχε στην καταστολή ων διαδηλώσεων της 30/7/1976, κατά τη απεργία των οικοδόμων. Μάρτυρας κατηγορίας στο αυτόφωρο της Αθήνας, όπου οδηγήθηκαν οι 12 συλληφθέντες διαδηλωτές (βλ. Γρυλάκης Απόστολος, Σταθόπουλος Ιωάννης, Σταθαράς Ευστάθιος, Γαλάτης Δημήτριος, Κόκκορας Κωνσταντίνος, Πειρουνάκης Ματθαίος, Τσουκαλάς Διονύσιος, Βαλτινός Κωνσταντίνος, Σπανέας Στυλιανός, Μανούσος Γεώργιος, Ντούνιας Κωνσταντίνος).

Συνέχεια στο επόμενο τεύχος μας.

++

Δεν τα πήγαν καλά στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές οι ακροδεξιοί ★★★ Ο Μάκης Βορίδης του «Ελληνικού Μετώπου» κυριολεκτικά πάτωσε ★★★ Ο Μιχαλολιάκος δεν τόλμησε, τελικά, να βάλει υποψηφιότητα ★★★ Όσο για τους υπόλοιπους της συνομοταξίας, που προτίμησαν να μπουν στα ψηφοδέλτια των «μεγάλων», δεν κατάφεραν ούτε αυτοί τίποτε καλύτερο ★★★ Κρίμα οι ωραίες ιδέες που είχαν μερικοί, σαν τον Χρήστο Ρίζο («Χίτη» από κούνια, παλιό βουλευτή της Εθνικής Παράταξης, συνεργαζόμενο με τη Ν. Δ., διευθυντή του ΤΗΛΕ-ΤΩΡΑ του Μιχαλόπουλου και υποψήφιο του Αβραμόπουλου), που φιλοδοξούσε να διακοσμήσει την Αθήνα με... ΠΕΡΙΤΟΜΕΣ ! ★★★ Έτσι τουλάχιστον έγραφε το προεκλογικό του φυλλάδιο ★★★ Ευτυχώς, αυτό τουλάχιστον το γλυτώσαμε ★★★ Ο μόνος που πήγε καλά - κι έβγαλε και τους άλλους «ασπροπρόσωπους» - ήταν ο Βουνάτσος στη Λέσβο

Ο ισπανικός και ο γερμανικός Ερυθρός Σταυρός αποφάσισαν να σταματήσουν την παροχή βοήθειας στις Chiapas του Μεξικού, καταγγέλλοντας πως η αρμόδια μεξικανική επιτροπή οικειοποιείται τα αποστελλόμενα αγαθά που καταλήγουν να πουλιούνται στα μαγαζιά της πρωτεύουσας. (El Pais, 19/10/98).

★★★★★★★★★

Στη Χώρα των Βάσκων, ποτέ δεν θεωρήθηκε κακό το να πετάς πέτρες στους μπάτσους. (El Pais, 19/10/98).- Η νεολαία της Jarrai (Αριστερή βασκική νεολαία) δηλώνει πως, παρά την ανακωχή που έχει κηρύξει η ΕΤΑ, εξακολουθούν να υπάρχουν πολλοί λόγοι για τη συνέχιση του πολέμου στους δρόμους.

★★★★★★★★★

Ένας νεοναζί στο εδώλιο. (El Pais, 17/10/98).- Ο πρώην πρόεδρος της Cedade (Circulo espanol de amigos de Europa = Ισπανικός κύκλος φίλων της Ευρώπης), Pedro Varela, είναι ο πρώτος Ισπανός που αντιμετωπίζει τις κατηγορίες του «εγκωμιασμού της γενοκτονίας» και της «υποδαύλισης του φυλετικού μίσους». Η εισαγγελική αρχή ζήτησε την καταδίκη του σε φυλάκιση δυο ετών και σε πρόστιμο 900.000 πεσετών, αφού ο Varela διέπραξε τα παραπάνω εγκλήματα «κατ' εξακολούθηση», ως ιδιοκτήτης του βιβλιοπωλείου «Europa» της Βαρκελώνης, απ' όπου εκδιδόνταν και διανέμονταν σ' όλο τον κόσμο βιβλία, περιοδικά κι άλλο έντυπο υλικό στο οποίο «διαψευδόταν» το ολοκαύτωμα, «εξυμνείτο» το χιτλερικό τρίτο ράϊχ και με το οποίο απευθυνόταν έκκληση στην ευρωπαϊκή κοινή γνώμη «να εξοντώσει ορισμένες κοινωνικές ομάδες». Η αστυνομία της Βαρκελώνης είχε ήδη επέμβει, τον Δεκέμβρη του 1996 και είχε κατασχέσει 20.976 αντίτυπα βιβλίων, 324 βιντεοταινίες, 35 κασέτες και 124 φωτοτυπημένα περιοδικά ναζιστικού περιεχομένου, στο βιβλιοπωλείο του Varela. Η δίκη του νεοναζί άρχισε στην Βαρκελώνη στις 16/10/98, με ένσταση της υπεράσπισης που ισχυρίστηκε ότι τα αδικήματα για τα οποία διώκεται ο Varela «δεν ορίζονται στον ισπανικό Ποινικό Κώδικα». Ο κατηγορούμενος αρνήθηκε τις κατηγορίες, δηλώνοντας πως δεν είναι «παρά ένας βιβλιοπώλης που καλύπτει τις ανάγκες της πελατείας του» και «κατάγγειλε την ληστεία σε βάρος της επιχείρησής του». Λίγο αργότερα, ωστόσο, άφησε κατά μέρος τα περί «ελεύθερης αγοράς» και στράφηκε με ιδιαίτερη σφοδρότητα εναντίον των νικητών του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου, «οι οποίοι μονοπωλούν την προπαγάνδα και την ιστορία». Ο Pedro Varela, που δεν κρατείται, εξακολουθεί να διευθύνει τις δραστηριότητες του βιβλιοπωλείου του και δηλώνει πως, όταν διαλύθηκε η Cedade το 1994 (είχε ιδρυθεί το 1965), ανέλαβε τη διαφύλαξη του «ιστορικού αρχείου» της, προσπαθώντας να δικαιολογήσει τις εκατοντάδες των προπαγανδιστικών εντύπων που έχουν κατασχεθεί από την αστυνομία. Κατά τον Varela, «η Cedade ήταν το κοινωνικό, ενώ το βιβλιοπωλείο είναι το πολιτικό, σκέλος ενός κινήματος που, ακόμη και σήμερα διαθέτει πάνω από 50 οργανώσεις στην Ισπανία». Στη δίκη παρίστανται ως πολιτικοί ενάγοντες η οργάνωση SOS Racismo και η Ισραηλιτική Κοινότητα της Καταλωνίας, που ζήτησαν την παραδειγματική καταδίκη του. Ο Varela δεν δίστασε να πει πως «Στα χρόνια του Φράνκο, η Cedade ήταν η μόνη οργάνωση που ύψωνε την καταλανική σημαία», ενώ σε άλλη στιγμή της προκαταρκτικής διαδικασίας δήλωσε : «Η Άννα Φράνκ πέθανε από τύφο στην Ιαπωνία και όχι σε στρατόπεδο συγκέντρωσης». Στη δίκη παρίσταται και ο Simon Samuel, εκπρόσωπος του κέντρου «Simon Wiesenthal».

★★★★★★★★★

Huancayo, Περού (7/10/98).- Στα χέρια της διαβόητης «Dincote» (Division contra el terrorismo = «Αντι»-τρομοκρατική υπηρεσία των περουβιανών σωμάτων ασφαλείας) έπεσαν έξη αγωνιστές του Sendero Luminoso (Φωτεινό Μονοπάτι), οι Juvencio Quispe Petril (47 ετών), Eudes Quispe Petril (26), Milagros Untiveros Ortega (23), Miguel Gonzales Huaranga (34), Tiburcio Chanca Huaman (46) και Edwin Pacheco Castro (32). Σύμφωνα με το κυβερνητικό πρακτορείο Andina, οι έξη senderistas σχεδίαζαν ενέργειες που θα παρεμπόδιζαν την διεξαγωγή των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών στην περιφέρεια του Huancayo. Μεταξύ άλλων σχεδίαζαν και τον ξυλοδαρμό των υποψηφίων δημάρχων (Janina Monge του συνδυασμού «Vamos Vecino» - «Εμπρός Γ, Pedro Morales της «Accion Popular» - «Λαϊκή Δράση» και Luis Calmell Solar του «Somos Peru» - «Είμαστε το Περού»). Κατά την Dincote οι συλληφθέντες κατείχαν «δύο αυτόματα όπλα, ένα FAL κι ένα AKM, πυρομαχικά, καθώς και προπαγανδιστικό υλικό ανατρεπτικού περιεχομένου». Αξίζει να σημειωθεί ότι - όπως αποκαλύπτεται απ' το τηλεγράφημα του Andina - οι έξη συνελήφθησαν στις 18/9/98, μόνο στις 7/10/98 όμως έγινε γνωστή η σύλληψή τους, όταν οι τέσσερεις πρώτοι οδηγήθηκαν στον εισαγγελέα και στη συνέχεια υποχρεώθηκαν να «ποζάρουν» στις φωτογραφικές και τηλεοπτικές κάμερες των περουβιάνικων ΜΜΕ. Οι υπόλοιποι δυο συλληφθέντες, ο Tiburcio Chanca Huaman και ο Edwin Pacheco Castro, που θεωρούνται «στελέχη» του Sendero Luminoso, «εξακολουθούν - σύμφωνα με το ειδησεογραφικό πρακτορείο - να βρίσκονται στη διάθεση της Dincote του Huancayo», δηλαδή : **συνεχίζεται ο βασανισμός τους απ' τα ανθρωποειδή του Fujimori**...

★★★★★★★★★

Arequipa, Περού (8/10/98).- «Η Lori Berenson, η τρομοκράτισσα από τις ΗΠΑ, που εκτίει ποινή ισόβιας κάθειρξης στο Περού, για τη δράση της ως μέλους του Movimiento Revolucionario Tupac Amaru (MRTA), μεταφέρθηκε χθες στο «Σωφρονιστικό Κέντρο Γυναικών» της Socabaya, στην επαρχία Arequipa. Όπως δήλωσε ο Raul Ibanez, περιφερειακός διευθυντής του "Εθνικού Σωφρονιστικού Ινστιτούτου", η μεταγωγή πραγματοποιήθηκε στις 3 το μεσημέρι κάτω από δρακόντεια μέτρα ασφαλείας. Η Berenson μετά την καταδίκη της για τη τρομοκρατική της δράση εκρατείτο, μέχρι χθες, στις φυλακές του Yanamayo στην επαρχία Puno. Στις ανδρικές φυλακές της Socabaya κρατούνται τρία ακόμη μέλη του MRTA, οι Juan Tulich, Manuel Mendoza και Arturo Varillas. →

➜ Ο κυβερνητικός αξιωματούχος απέφυγε να δώσει περισσότερες πληροφορίες για την μεταγωγή της Berenson και είπε μόνο πως θα εκδοθεί αργότερα επίσημο ανακοινωθέν της υπηρεσίας» (από το περουβιάνικο πρακτορείο ειδήσεων Andina).

★★★★★★★★★

Lima, Περού (8/10/98).- 12 άνδρες της Εθνικής Αστυνομίας του Περού παραπέμπονται σε διοικητικό δικαστήριο με την κατηγορία της «απελευθέρωσης κρατουμένου». Κατά το κατηγορητήριο, οι 12 αστυνομικοί άφησαν μεγαλέμπορο κοκαΐνης να αποδράσει, με αντάλλαγμα 100.000 δολλάρια. (Από το Andina).

★★★★★★★★★

Santiago, Χιλή (17/10/98).- Η είδηση της σύλληψης του κτήνους στην Αγγλία, προκαλεί ξέσπασμα ενθουσιασμού στον χιλιάνικο λαό. Δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι βγαίνουν στους δρόμους και δεν μπορούν να κρύψουν τη χαρά τους. Άλλοι κρατούν πανώ. Άλλοι, τα επικήδεια στεφάνια του τέρατος. Δεν είναι μικρό πράγμα για τους Χιλιανούς, που έχασαν τους καλύτερους συμπατριώτες τους στη διάρκεια της χούντας του Pinochet, να μαθαίνουν πως ο αιμοβόρος βρυκόλακας βρίσκεται υπό κράτηση, ύστερα από αίτηση της ισπανική δικαιοσύνης και σχετικό σήμα της Interpol. Θα προτιμούσαν, βέβαια, να ξεκαθαρίσουν οι ίδιοι τους λογαριασμούς τους με τον αρχιδολοφόνο, τους φτάνει, ωστόσο, και το να λογοδοτήσει σε κάποιο ισπανικό δικαστήριο. Χιλιάδες κατευθύνονται στην ισπανική και άλλοι τόσοι στην αγγλική πρεσβεία. Πριν έναν μόλις μήνα, στις 11 του Σεπτέμβρη, 25η επέτειο του πραξικοπήματος, οι ίδιοι άνθρωποι δεν είχαν διστάσει να βγουν στους δρόμους και να συγκρουστούν με την αστυνομία της «δημοκρατίας», που υπερασπίζεται με τόσο πάθος τη δικτατορία. Δυο απ' αυτούς έπεσαν κάτω απ' τις σφαίρες των μπάτσων που προστατεύαν καμμιά διακοσαριά τσογλάνια της «Dignidad Nacional», της «Εθνικής Αξιοπρέπειας», όπως έχει βαφτίσει το κόμμα του ο τύραννος. Βέβαια, δεν είναι δυνατόν, να χαίρεται όλος ο κόσμος. Υπάρχουν κι εκείνοι που έχουν στενοχωρηθεί με τη σύλληψη του πρώην δικτάτορα, πρώην αρχηγού των ενόπλων δυνάμεων της χώρας και, από τις αρχές του καλοκαιριού, ισόβιου γερουσιαστή της Χιλής. Πρώτος και καλύτερος (και ίσως ο μόνος «δικαιολογημένος»), ο γιος του, ο Augusto Pinochet Hiriart. Στενοχωρημένα είναι βέβαια και τα μέλη της «Dignidad Nacional», της οποίας αρχηγός είναι ο γιος του πρώην δικτάτορα. Στενοχωρημένος είναι κι ο πρόεδρος της χώρας, ο Eduardo Frei (του Partido Democrata-Cristiano = Χριστιανοδημοκρατικό Κόμμα), που παρά το «προοδευτιλίκι» που προσπαθεί να πουλήσει στο λαό της Χιλής, διατηρεί στενή προσωπική φιλία με τον μακελάρη. Από κοντά, βέβαια, στενοχωριούνται κι οι μπάτσοι, που δεν εννοούν να ξεχάσουν τα περασμένα τους «μεγαλεία». Μαζί τους πενθεί κι η αστική τάξη, που φοβάται πως η σύλληψη του τέρατος θα ενθαρρύνει τους προλετάριους και τους απόκληρους της χιλιάνικης κοινωνίας στον αγώνα τους εναντίον της. Εκείνος, όμως, που είναι πραγματικά απαρηγόρητος, είναι ο στρατός.

★★★★★★★★★

Πριν δούμε, ωστόσο, την κατάσταση που επικρατεί στις χιλιανές ένοπλες δυνάμεις και τις αντιδράσεις που προκαλεί η σύλληψη του Augusto Pinochet Ugarte (Ugarte είναι το γένος της μάνας του. Ο γιός του λέγεται Augusto Pinochet Hiriart, απ' το επίθετο της γυναίκας του πρώην δικτάτορα), δεν θα πρέπει να παραλείψουμε να ρίξουμε μια ματιά και στις διεθνείς αντιδράσεις που έχουν προκληθεί :

- Στην Βρεταννία, όπου συνελήφθη ο πρώην δικτάτορας, οι «Εργατικοί» αισθάνονται ικανοποιημένοι απ' την ανταπόκριση της κυβέρνησης του John Major στην αίτηση του Ισπανού δικαστή Baltasar Garzon. Βλέπουν σ' αυτή τη σύλληψη την δικαίωση του ίδιου του ονόματός τους (που κινδυνεύει να αμαυρωθεί απ' τα αντεργατικά μέτρα που παίρνει η κυβέρνηση στο εσωτερικό της χώρας). Αντίθετα, οι «Συντηρητικοί» φαίνονται να «έχουν βγάλει σπυράκια». Βέβαια, δεν το λένε, παρά δια στόματος της πρώην πρωθυπουργού Margaret Thatcher. Σύμφωνα, πάντως, με τις τελευταίες ειδήσεις, η σύλληψη του Pinochet ενδέχεται να οδηγήσει την κυβέρνηση της Χιλής στην ματαίωση της σχεδιαζόμενης αγοράς στρατιωτικού υλικού από την Βρεταννία, πράγμα που θα «τσούξει» και τους Βρεταννούς βιομήχανους όπλων.
- Στην Ισπανία, το κυβερνών Partido Popular (Λαϊκό Κόμμα) του Jose Maria Aznar, επίσημα μεν έχει εναποθέσει το ζήτημα στην ισπανική δικαιοσύνη, ανεπίσημα δε χρησιμοποίησε (με αρκετή επιτυχία) την υπόθεση για να «στομώσει» την αριστερά, που απειλούσε να «πάρει τα πάνω της», στις πρόσφατες «εκλογές» στην Χώρα των Βάσκων. Έτσι, αυτοί που εμφανίζονται δυσαρεστημένοι είναι οι αριστεροί (που βλέπουν να «τους κλέβουν τα επιχειρήματα») και οι ακροδεξιοί.

➜

→

- Ιδιαίτερα ικανοποιημένος φαίνεται κι Ισπανός δικαστής Baltasar Garzon, αφού η «υπόθεση Pinochet» του δίνει τη δυνατότητα να ποζάρει σαν ο Di Pietro της Ισπανίας και να «σβύσει» κάποιες μελανές σελίδες της σταδιοδρομίας του (διώξεις Βάσκων αγωνιστών, κάλυψη των GAL, εμπλοκή στην υπόθεση των εγγράφων του Cesid).
- Βαθύτατη είναι και η ικανοποίηση των ηγετικών κύκλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που θεωρούν ότι την υπόθεση αυτή σαν «σαφές μήνυμα» προς τις ΗΠΑ, ότι η Ευρώπη παίζει πρωταγωνιστικό ρόλο στην διεθνή πολιτική σκηνή και, μάλιστα, στην περιοχή της Λατινικής Αμερικής, την οποία η εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ αντιμετώπιζε πάντοτε σαν τσιφλίκι της.
- Η κυβέρνηση των ΗΠΑ, γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, είναι τρομερά δυσαρεστημένη. Ο Clinton, ωστόσο, θεωρεί την υπόθεση, μια καλή ευκαιρία για να ξεπλύνει τα σεξουαλικά του σκάνδαλα, αλλά και για να κερδίσει την συμπάθεια των λατινοαμερικάνικης καταγωγής συμπολιτών του. Έτσι, ενώ στις αρχές το State Department διερρήγνυε τα ιμάτιά του για τον «μη-σεβασμό της ιδιότητας του Pinochet, ως γερουσιαστού ξένης χώρας που καλύπτεται από την διπλωματική ασυλία), στις 22/10/98, δια στόματος του εκπροσώπου του, του Jery Rubin, ανακοίνωνε πως «ερευνά τους φακέλλους του για να παράσχει στην βρεταννική δικαιοσύνη πρόσθετες πληροφορίες για τα εγκλήματα του πρώην δικτάτορα»... «Κόντρα», λοιπόν, φαίνεται να ξεσπάει ανάμεσα στον πρόεδρο και στο πολιτικό-βιομηχανικό-στρατιωτικό συγκρότημα που, ως γνωστόν, αποτελεί την πραγματική εξουσία στις Ηνωμένες Πολιτείες.
- Όσο για τις κυβερνήσεις των άλλων χωρών της Λατινικής Αμερικής, φαίνεται πως τα έχουν χάσει. Από τη μια μεριά θεωρούν πως η σύλληψη του πρώην δικτάτορα είναι μια πρώτης τάξης ευκαιρία να πείσουν τους λαούς των χωρών τους πως «οι 'μεγάλοι' ενδιαφέρονται γι' αυτούς» κι από την άλλη φοβούνται πως η σύλληψη θα χρησιμοποιηθεί «από τις αριστερές δυνάμεις (κύρια τις αντάρτικες) για να τονώσει το αγωνιστικό φρόνημα των καταπιεσμένων. Ακόμη και οι αριστερές κυβερνήσεις (π.χ. η Κούβα) εκφράζουν τον φόβο τους για ένα ενδεχόμενο «πέρασμα από την βορειοαμερικάνικη στην ευρωπαϊκή αποικιοκρατία».

****

Ας δούμε, όμως, τις αντιδράσεις που πυροδότησε η σύλληψη του τέρατος στην Χιλή, στην αστική τάξη και στις ένοπλες δυνάμεις της χώρας.
Για να έχουμε μια σαφέστερη εικόνα των εξελίξεων, θα γυρίσουμε λίγο πίσω. Θα γυρίσουμε στις 11 Σεπτέμβρη 1998, δηλαδή στην 25η επέτειο του πραξικοπήματος και θα παραθέσουμε συνοπτικά τα γεγονότα μέχρι σήμερα :

11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 1973 - 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 1998
25 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠ' ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ

(Οι ειδήσεις που ακολουθούν είναι παρμένες απ' τα χιλιάνικα και τα διεθνή ειδησεογραφικά πρακτορεία)

11/9/1998

Ώρα 12.47' : Ο επίσκοπος του Linares της Χιλής, Carlos Camus, δήλωσε πως οι λέξεις του «ισόβιου γερουσιαστή» Augusto Pinochet, ότι «δεν ζητάει συγγνώμη», δεν οφείλονται παρά στο ότι πιστεύει πως ζει ακόμη στην εποχή που είχε στα χέρια του όλη την εξουσία, καθώς και «στην έλλειψη πνευματικής διαύγειας, η οποία τον εμποδίζει να δει καθαρά τα πράγματα». Ο Camus, που υπήρξε ένθερμος υποστηρικτής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην περίοδο της δικτατορίας, έκανε την παραπάνω δήλωση στην εφημερίδα La Nacion του Santiago. Η δήλωση δημοσιεύεται στο σημερινό φύλλο της εφημερίδας.
12.48' : Η αστυνομία διάλυσε βίαια φάλαγγα διαδηλωτών που επεχείρησε να καταλάβει το μέγαρο La Moneda, όπου πριν 25 χρόνια σκοτώθηκε ο Salvador Allende. Μεμονωμένες, ωστόσο, ομάδες διαδηλωτών κατάφεραν να ανασυνταχθούν, στην περιοχή και σ' άλλα σημεία του κέντρου του Santiago, και πετροβόλησαν, λίγο πριν το μεσημέρι, τις αστυνομικές δυνάμεις, που αάντησαν με βροχή δακρυγόνων εναντίον του κυρίου όγκου των διαδηλωτών. Οι πορευόμενοι προς το Cementerio General (Γενικό Νεκροταφείο) παρεξέκλιναν με σκοπό να πλησιάσουν στο κυβερνητικό μέγαρο, στο κέντρο της πρωτεύουσας. Δημοσιογράφοι, που βρίσκονται στην κεντρική λεωφόρο La Alameda, αναφέρουν ότι έχουν γίνει συλλήψεις, ενώ τα επεισόδια συνεχίζονται. Μέχρι στιγμής δεν έχουν αναφερθεί τραυματισμοί, πολλά άτομα, όμως έχουν σοβαρά προβλήματα από τα αέρια της αστυνομίας. Από την αστυνομία εκδόθηκε ανακοίνωση όπου αναφέρεται ότι οι διαδηλωτές έσπασαν με πέτρες τα τζάμια πολλών κτιρίων κι έχουν καταστρέψει πολλά αυτοκίνητα.
12.48' : Κατά τις 11 το πρωί, η Hortensia Bussi, χήρα του Salvador Allende, μέλη της οικογενείας του και στελέχη του Συνασπισμού των Κομμάτων για την Δημοκρατία (Concertacion de Partidos por la Democracia - CPD) παρέστησαν στην επιμνημόσυνη λειτουργία, στο παρεκκλήσι του La Moneda. Ο πρόεδρος Eduardo Frei δεν παρέστη, παραβρέθηκαν όμως στελέχη του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος (Partido Cristiano-Democrata). «Παρά την προσπάθεια καταστολής, θα βρούμε τρόπο να φτάσουμε στην Morandi 80» (στο 80 της οδού Morandi είναι η πόρτα τοτ La Moneda, όπου σκοτώθηκε ο Allende), δηλώνει ο κομμουνιστής Lautaro Carmona, ο οποίος με ομάδα διαδηλωτών συνεχίζουν την πορεία προς τον τάφο του Allende, υπό την επιτήρηση ισχυρής αστυνομικής δύναμης.

→

→
12.49' : Χίλια περίπου άτομα έχουν ήδη συγκεντρωθεί (στις 12.10') στον Σταθμό Mapocho, περιμένοντας την έναρξη της εκδήλωσης που έχει προγραμματίσει η Εθνική Ένωση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Συνεχώς προσέρχονται κι άλλα άτομα. Κύριοι ομιλητές θα είναι η γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος, Gladys Marin, και το στέλεχος της Ένωσης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Julia Urquieta. Μετά τις ομιλίες, οι συγκεντρωμένοι θα ακολουθήσουν την πορεία προς το Νεκροταφείο. Στην περιοχή δεν υπάρχουν αστυνομικές δυνάμεις και επικρατεί ηρεμία.
12.50' : Λίγο μετά το μεσημέρι, η πορεία (που έχει σταματήσει λόγω των επεισοδίων) ξεκινάει και πάλι προς το Νεκροταφείο. Σύμφωνα με το πρόγραμμα, οι πορευόμενοι θα σταθούν στον Σταθμό Mapocho, όπου έχουν προγραμματιστεί οι ομιλίες και συνευλία με τραγούδια του Victor Jara. (Ο Victor Jara, δημοφιλής αριστερός τραγουδιστής, πιάστηκε στις 11/9/1973 απ' τους πραξικοπηματίες και οδηγήθηκε στο Στάδιο του Santiago, μαζί με 6.000 άλλους κρατούμενους. Εκεί, ένας αξιωματικός του στρατού τον διέταξε να παίξει στην κιθάρα του κάτι για να διασκεδάσει η φρουρά. Ο Victor σηκώθηκε κι άρχισε να παίζει τον ύμνο της Unidad Popular (της Λαϊκής Ενότητας), του κόμματος του δολοφονημένου Allende. Έξαλος ο αξιωματικός, διέταξε τους φαντάρους να τεντώσουν το δεξί χέρι του τραγουδιστή σ' ένα τραπέζι και μ' ένα τσεκούρι το έκοψε. Καθώς ο Victor δεν άφηνε την κιθάρα, του έκοψε και το αριστερό χέρι με τον ίδιο τρόπο. Οι χιλιάδες κρατούμενοι, μπροστά σ' αυτή τη φρικαλεότητα, σηκώθηκαν όρθιοι κι άρχισαν να τραγουδούν όλοι μαζί «El pueblo unido jamas sera vencido...» («Λαός ενωμένος, ποτέ νικημένος...»). Τρελλαμένος ο αξιωματικός, τότε θέρισε τον Victor Jara με το αυτόματό του και διέταξε τους «άντρες» του να στρέψουν τυα πολυβόλα προς τους κρατούμενους, για να τους αναγκάσει να σωπάσουν). Στο μπλόκ που αποτελεί την κεφαλή της πορείας (αυτή τη στιγμή βρίσκεται στο ύψος του αριθμού 300 της Λεωφόρου Independencia) συμμετέχουν περισσότερα από 1.000 άτομα, ενώ στα επόμενα μπλοκ η συμμετοχή είναι μαζικότερη. Δεν σημειώνονται «έκτροπα» και φθορές σε κτίρια και οχήματα του δημοσίου. Μόνο μερικοί κουκουλοφόροι αποσπώνται από την πορεία και γράφουν στους γύρω τοίχους συνθήματα.
Στο μεταξύ, γίνεται γνωστό πως υπάρχουν σοβαρά τραυματισμένοι διαδηλωτές από σφαίρες αστυνομικών. Λίγο αργότερα όλοι μιλούν για δυο διαδηλωτές νεκρούς.
12.51' : Η εταιρία αστικών συγκοινωνιών του Santiago ανακοινώνει πως οι δημόσιες συγκοινωνίες θα ακινητοποιηθούν μετά τις 5 το απόγευμα, επειδή «κατά την περσινή εκδήλωση για την επέτειο του πραξικοπήματος είχαν καταστραφεί με πέτρες 4.000 οχήματα»...
Λίγο αργότερα ανακοινώνεται επίσημα ο θάνατος των δυο διαδηλωτών.
18.00' : Από συνοικιακό ραδιοφωνικό σταθμό μεταδίδεται πως ισχυρές δυνάμεις των Carabineros (στρατοχωροφύλακες) έχουν ζώσει τις φυλακές υψηλής ασφαλείας στην οδό Pedro Montt, στο νότιο τμήμα του Santiago. Σύμφωνα με το ραδιοφωνικό σταθμό «Πρόκειται για προληπτικό μέτρο, ώστε να αποτραπούν ταραχές εκ μέρους αριστερών διαδηλωτών και συγγενών των κρατουμένων τρομοκρατών»...
18.00' : Η απουσία της ηγεσίας του κράτους από την καθιερωμένη πρωινή επιμνημόσυνη λειτουργία για τον Salvador Allende, στο μέγαρο La Moneda, οφείλεται σε μια «προσπάθεια αποφυγής παρεμηνειών από εκείνα τα τμήματα της κοινωνίας που δεν τρέφουν τα ίδια αισθήματα για τον πρώην πρόεδρο της δημοκρατίας», δηλώνει ο υπουργός - γραμματέας του υπουργικού συμβουλίου, Jorge Arrate, αναφερόμενος στην απουσία του προέδρου Eduardo Frei από το La Moneda.

12/9/1998

00.01' : Ο Ronald Smith, γιατρός του Νευροχειρουργικού Ινστιτούτου, ανακοίνωσε απόψε ότι ανήλικος, που έπεσε από την στέγη σπιτιού, στην διάρκεια των επεισοδίων στο Γενικό Νεκροταφείο, είναι κλινικά νεκρός. Συγκεκριμένα, είπε : «Η κατάστασή του είναι άκρως σοβαρή και δεν επιτρέπει χειρουργική επέμβαση». Ο ανήλικος, του οποίου τα στοιχεία δεν έγιναν γνωστά, έπεσε από ύψος 6 περίπου μέτρων, από την στέγη ενός σπιτιού δίπλα στο Νεκροταφείο, όπου μερικοί νεαροί είχαν ανέβει για να πετάξουν αντικείμενα και μολότωφ στους καραμπινιέρους.
00.11' : Τεθωρακισμένα των καραμπινιέρων κινήθηκαν, γύρω στις 22.00' χθες βράδυ προς την διασταύρωση της λεωφόρου Grecia με την οδό El Valle, όπου ομάδα διαδηλωτών πετούσαν μολότωφ στο εσωτερικό ενός σούπερ μάρκετ. Όταν πλησίασαν οι καραμπινιέροι, οι διαδηλωτές απάντησαν πετώντας τους διάφορα αντικείμενα και μολότωφ. Οι καραμπινιέροι πυροβόλησαν στον αέρα για να διαλύσουν τους διαδηλωτές.
00.12' : Ο ισόβιος γερουσιαστής Augusto Pinochet δήλωσε πως η απόφασή του, να διαλύσει το στρατιωτικό καθεστώς του, ήταν μια «πολύ δύσκολη απόφαση» και πρόσθεσε πως η μεγαλύτερη επιθυμία του είναι, να καταλάβει η αριστερά αυτή την χειρονομία του και «να αναγνωρίσουν αυτοί που εξακολουθούν τις εχθροπραξίες, πως οι ουτοπίες και τα σχέδιά τους κατάφεραν θανάσιμα πλήγματα στο αγαπημένο μας έθνος...».Ο γερουσιαστής προέβη στις δηλώσεις αυτές, κατά την εκδήλωση στο Casa Pedras (το στρατόπεδο απ' όπου ξεκίνησε το πραξικόπημα του 1973), όπου απόστρατοι, συγγενείς και φίλοι των πραξικοπηματιών και ακροδεξιοί βουλευτές και γερουσιαστές «τίμησαν την επέτειο του πραξικοπήματος με τον δικό τους τρόπο».
00.12' : 160 συλληφθέντες. 10 διαδηλωτές και 15 καραμπινιέροι τραυματίες. Αυτός είναι ο πρώτος απολογισμός των συγκρούσεων κατά την αστυνομία. Αργά το βράδυ, πυρκαγιές μαίνονταν σε τρία σημεία της πόλης, ενώ οι διαδηλωτές έστηναν οδοφράγματα.
11.26' : Η «11 η Σεπτέμβρη» τιμήθηκε φέτος, για τελευταία φορά σαν επίσημη αργία, με βανδαλισμούς και έκτροπα, που χαρακτηρίζονται από τον τύπο σαν τα χειρότερα από το 1990, όταν αποκαταστάθηκε η δημοκρατία. Η 25η επέτειος του πραξικοπήματος που ανέτρεψε την κυβέρνηση της Unidad Popular του σοσιαλιστή προέδρου Salvador Allende, άφησε πίσω της έναν νεκρό, 180 συλληφθέντες, 53 τραυματίες, λεηλασίες και φθορές στην περιουσία ιδιωτών και του δημοσίου. «Βίαιο τέλος της 11ης», είναι ο τίτλος της κυβερνητικής εφημερίδας La Nacion, που δημοσιεύει, στην πρώτη και στις μέσα σελίδες, φωτογραφίες από τις καταστροφές που →

→
προκλήθηκαν σήμερα το πρωί (Παρασκευή) στην λεωφόρο Bernardo O'Higgins από ομάδες κουκουλοφόρων που συγκρούονταν με τους καραμπινιέρους (από το πρακτορείο ΝΤΧ).
11.27' : Χειροτερεύει η κατάσταση του 18χρονου Richard Isaac Jara Uribe, που τραυματίστηκε χθές, όταν έπεσε από ύψος 10 περίπου μέτρων, από την στέγη σπιτιού στην οδό Recoleta 1770, στο Γενικό Νεκροταφείο.
11.30' : Ο θάνατος του Cristian Varela Arivalo, στελέχους του Κομμουνιστικού Κόμματος στην Αυτοδιοίκηση, που απεβίωσε χθες στις Πρώτες Βοήθειες, οφείλεται σε εγκεφαλική αιμορραγία συνεπεία εγκεφαλικής υπέρτασης, ανακοίνωσε ο υπεύθυνος δημοσίων σχέσεων των καραμπινιέρων, Raul Retamal, διαψεύδοντας τις φήμες ότι ο θάνατος του Varela οφείλεται σε σφαίρα ή σε εισπνοή δακρυγόνων. Σε μερικές ώρες, το πτώμα του θα μεταφερθεί στην ιατροδικαστική υπηρεσία, όπου θα διενεργηθεί νεκροψία. Εν τω μεταξύ, η σύζυγος του θύματος, Erika Labrana, δήλωσε πως ο Varela δεν ήταν ποτέυπερτασικός, χαρακτηρίζοντας ψεύδη τους ισχυρισμούς των καραμπινιέρων. Δήλωσε ότι θα προχωρήσει στις νομικές ενέργειες για την εξακρίβωση της ταυτότητας και την τιμωρία των υπευθύνων για τον θάνατο του συζύγου της.
Ο πρόεδρος του κόμματος Renovacion Nacional (Εθνική Ανανέωση - άκρα δεξιά), Alberto Espina, εξέφρασε σήμερα τη θλίψη του, επειδή «οι ιθύνοντες του Σοσιαλιστικού Κόμματος και οι εκπρόσωποι της κυβέρνησης απέφυγαν να αναφερθούν στα έκτροπα και στις ταραχές της 11/9/98». Είπε πως το Σοσιαλιστικό Κόμμα «αντί να πάρει μέτρα για την αποτροπή, αντίθετα υποκίνησε τα επεισόδια». (Συνέντευξη στο Radio Agricultura).
17.48' : Ο Cesar Quroz, του Frente Patriotico Manuel Rodriguez (Πατριωτικό Μέτωπο Μανουέλ Ροντρίγκεθ) κατηγόρησε την κυβέρνηση για «στρατιωτική κατοχή της πρωτεύουσας στις 11/9/98». «Δυο άτομα σκοτώθηκαν. Οι αρχές θα πρέπει να αναλάβουν τις ευθύνες τους», είπε. Ακόμη ο Quiroz δήλωσε πως δεν μετανοιώνει για την απόπειρά του να εκτελέσει τον πρώην δικτάτορα και πρόσθεσε : «Το μόνο για το οποίο λυπάμαι είναι η αποτυχία εκείνου του εγχειρήματος (ποι έμεινε γνωστό με την συνθηματική ονομασία «Siglo Veinte» = «Εικοστός Αιώνας»). Και για την αποτυχία του, υπεύθυνοι είναι οι δειλοί ιθύνοντες του Συνασπισμού των Κομμάτων για την Δημοκρατία, που επέτρεψαν στον Pinochet να βρίσκεται σήμερα στην Γερουσία...».

13/9/1998

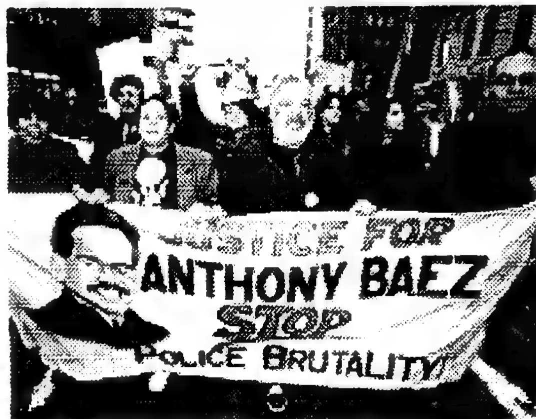
Το Κομμουνιστικό Κόμμα ανακοίνωσε χθες ότι θα υποβάλει μήνυση κατά του υπουργού εσωτερικών, Raul Troncoso, και κατά παντός υπευθύνου για τις βιαιότητες των αστυνομικών στις 11/9/98 ★★★ Κάτοικοι της «Villa Baviera» (Συνοικισμός «Βαυαρία») εκφράζουν την αγανάκτησή τους για την εκταφή και αποτέφρωση της σωρού του Hermann Schmidt G., πρώην προέδρου της «Colonia Dignidad» (του υποστατικού που ιδρύθηκε από Γερμανούς εγκληματίες πολέμου και χρησιμοποιήθηκε σαν κέντρο βασανιστηρίων απ' το καθεστώς του Pinochet) ★★★ Ο στρατηγός Ricardo Izurieta, που διαδέχθηκε τον Μάρτη τον Pinochet στην αρχηγία του στρατού, στην πρώτη συνέντευξή του προς τον τύπο, μετά την ανάληψη των καθηκόντων του, αναφερόμενος στο «νόημα της 11ης Σεπτέμβρη», δηλώνει : «Είναι μια ιστορική ημερομηνία», κατά την οποία οι στερατιωτικοί έκαναν «το καλύτερο δυνατόν για την χώρα»... «Αναγκάστηκαν να δράσουν γιατί επικρατούσε χάος και δεν υπήρχε άλλη διέξοδος...». Και τόνισε πως και ο ίδιος είχε συμμετάσχει στο πραξικόπημα, ως λοχαγός ★★★ Ο βουλευτής του Σοσιαλιστικού Κόμματος (που μετέχει στον κυβερνητικό Συνασπισμό των Κομμάτων για ην Δημοκρατία»), Juan Pablo Letelier (συγγενής του υπουργού των εξωτερικών του Allende, που δολοφονήθηκε από πράκτορες του Pinochet στις Η-ΠΑ), κατάγγειλε την κυβέρνηση για αθέτηση των όσων είχαν συμφωνηθεί. «Είχαμε αποφασίσει πως η πορεία θα έφτανε ανενόχλητη στην οδό Morandi, στο La Moneda. Η κυβέρνηση, όμως, πήρε τελικά απόφαση διαφορετική. Σεβόμαστε την κυβερνητική απόφαση, αλλά δεν την συμμεριζόμαστε...».

14/9/1998

Ο 17χρονος που τραυματίστηκε, πέφτοντας απ' την στέγη σπιτιού, κατά τις συγκρούσεις της 11/9/98, λέγεται Paulo Yanez Espinoza. Τον αναγνώρισε η μητέρα του, που πήγε στο νοσοκομείο San Jose, όπου νοσηλεύεται ο γιος της. Οι γιατροί χαρακτηρίζουν την κατάστασή του εξαιρετικά κρίσιμη, καθώς από την πτώση και τον τραυματισμό του έχει υποστεί απώλεια εγκεφαλικής μάζας ★★★ Κινητοποιήσεις στο χώρο των καθηγητών που φαίνονται αποφασισμένοι να προχωρήσουν σε απεργία την 1/10/98 ★★★ Πραγματοποιείται σύσκεψη με τη συμμετοχή του υπουργού άμυνας Jose Flerencio Guzman και του αρχηγού στρατού, στρατηγού Izurieta, με θέμα την προετοιμασία των εορταστικών εκδηλώσεων για την 188η επέτειο της ανεξαρτησίας της Χιλής (στις 18/9). Είναι χαρακτηριστικό το ότι η «ημέρα της ανεξαρτησίας», στη Χιλή ονομάζεται «Ημέρα της Δόξας του Στρατού». Στη φετινή παρέλαση θα πάρουν μέρος 6.000 οπλίτες του στρατού ξηράς, 1.600 ναύτες και 1.200 σμηνίτες. Θα είναι, ωστόσο, μειωμένος ο αριθμός των αστυνομικών που θα διατεθεί για την τήρηση της τάξης κατά τις εκδηλώσεις. Στις 4 το απόγευμα γίνεται «πρόβα» της παρέλασης ★★★Η Ένωση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καταθέτει στο ανώτατο δικαστήριο αίτηση για τον διορισμό ανακριτή που θα εξετάσει τις καταγγελίες για βιαιότητες των καραμπινιέρων στις 11/9/98 ★★★ Γίνονται γνωστά τα ονόματα δυο νεκρών διαδηλωτών. Πρόκειται για την φοιτήτρια Claudia Lopez και το στέλεχος του Κομμουνιστικού Κόμματος Cerrillos Cristian Varela ★★★ Δυο άλλοι διαδηλωτές, ο Alvaro Illan Manriquez και ο Juan Carlos Castillo έχουν τραυματιστεί σοβαρά από σφαίρες των καραμπινιέρων ★★★ Στις 11 το πρωί, σε ειδική τελετή, η βουλή αποτίει φόρο τιμής στη μνήμη του Salvador Allende ★★★ Η Ένωση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καταθέτει μήνυση κατά του υπουργού εσωτερικών για τους φόνους και τους τραυματισμούς της 11/9/98.

★★★★★★★★★

Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, η βρετανική δικαιοσύνη δεν έχει ακόμη αποφασίσει για την έκδοση του Pinochet στην Ισπανία. Τα νεώτερα, λοιπόν, στο επόμενο τεύχος.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, ΗΠΑ. (24/10/98).- «ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝ-ΤΗΟΝΥ ΒΑΕΖ - ΣΤΑΜΑΤΕΙΣΤΕ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΚΤΗΝΩΔΙΑ !» γράφει το πανώ που κρατούν μέλη της οικογένειας του δολοφονημένου το 1994 Λατινοαμερικανού. Στις 8/10/98, δικαστήριο της Νέας Υόρκης καταδίκασε σε κάθειρξη 7,5 ετών τον αστυνομικό Francis Livoti για «παραβίαση των πολιτικών δικαιωμάτων» του Anthony Baez. Δεν μάθαμε αν ο μπάτσος δολοφόνος «καθάρισε» και για την δολοφονία με τα 7,5 χρόνια που έφαγε. Μάθαμε, ωστόσο, πως ο Anthony Baez αθωώθηκε τον περασμένο μήνα - έστω και μετά θάνατον - από την κατηγορία της ένοπλης ληστείας που του είχε προσάψει ο δολοφόνος του. Οι μπάτσοι, πάντως, δεν φαίνεται να πτοούνται από τις όποιες δικαστικές αποφάσεις και συνεχίζουν το «έργο» τους. Στις 19/10/98, νεαρός ομοφυλόφιλος λατινοαμερικανικής καταγωγής, που είχε την ατυχία να πέσει στα χέρια των Βορειοαμερικάνων ρόμποκοπ, πέθανε συνεπεία των βασανιστηρίων στα οποία υποβλήθηκε κατά την κράτησή του. Η κηδεία του, την άλλη μέρα, μεταβλήθηκε σε μια τεράστια διαδήλωση 10.000 περίπου ατόμων που συγκρούστηκαν ώρες ολόκληρες με τους μπάτσους. Τρεις μέρες αργότερα, στις 23/10/98, οι κοινότητες των Λατινοαμερικάνων μεταναστών των ΗΠΑ οργάνωσαν, αντί για μνημόσυνο, μαχητικές διαδηλώσεις σε περισσότερες από 50 πόλεις. Από τη διαδήλωση που οργανώθηκε στη Νέα Υόρκη είναι [illegible] η παραπάνω φωτογραφία, φωτογραφία που δείχνει πως υπάρχουν ακόμη στις ΗΠΑ άνθρωποι που σκέφτονται κάτι περισσότερο απ' τον Κλίντον, την Λιούινσκι, τον Σταρρ και τις διαστροφές τους...

Στο σημείο αυτό, όμως, δεν μπορούμε να μην σχολιάσουμε την στάση των ελληνικών ΜΜΕ. Η είδηση για τις τραγικές συνέπειες της αστυνομικής κτηνωδίας στις ΗΠΑ, μεταδόθηκε σ' όλο τον κόσμο από το Associated Press. Δεν έχει κανείς παρά να ξεφυλλίσει οποιαδήποτε ελληνική εφημερίδα για [illegible] διαπιστώσει, πως η κύρια (αν όχι μοναδική) πηγή της πληροφόρησής τους για τον υπόλοιπο κόσμο, είναι αυτό ακριβώς το αμερικάνικο ειδησεογραφικό πρακτορείο. Βέβαια, οι «δημοσιογράφοι» των φυλλάδων μας δεν μπαίνουν στον κόπο να μεταφράσουν οι ίδιοι τα τηλεγραφήματα που τους έρχονται μέσω των τελέξ. Αυτά, ΤΑ ΠΕΤΟΥΝ ΣΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ ΜΟΛΙΣ ΒΓΑΙΝΟΥΝ ΤΥΠΩΜΕΝΑ ΑΠ' ΤΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ! Τη μετάφρασή τους αναλαμβάνει το ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ και οι εφημερίδες δεν κάνουν τίποτε άλλο απ' το να αντιγράφουν (χωρίς ν' αλλάζουν ούτε ένα κόμμα) [illegible] τηλεγραφήματα του ΑΠΕ.

Κι εδώ είναι που προβάλλουν τα σημαντικά ερωτήματα :Ποιοί και με ποιά κριτήρια, λοιπόν, αποφασίζουν το τί πρέπει και το τί δεν πρέπει να μαθαίνουμε ; Γιατί οι μόνες ειδήσεις που μεταδίδονται από αρκετές χώρες δεν αφορούν παρά τους σεισμούς και τα τροχαία, σιδηροδρομικά και αεροπορικά δυστυχήματα ; Δεν συμβαίνει εκεί τίποτε άλλο ;

****

ΒΕΛΓΙΟ.- Για την δολοφονία της Νιγηριανής Σεμίρα Αντάμου από τους Βέλγους χωροφύλακες είχαμε γράψει στο προηγούμενο τεύχος. Όσοι, πάντως, πίστεψαν πως η ιστορία έχει τελειώσει, δυστυχώς διαψεύδονται από τα γεγονότα. Η περιπέτεια της Σεμίρα συνεχίζεται και μετά το θάνατό της. Αυτή τη μακάβρια συνέχεια διαπιστώνουμε, διαβάζοντας τα δελτία ειδήσεων του BELGA :

4/10/98 : Η Ένωση Νιγηριανών του Βελγίου με ανακοίνωσή της, την Κυριακή, έκανε γνωστό πως η σωρός της Σεμίρα Αντάμου θα επαναπατριαθεί στη Νιγηρία, για να αναπαυθεί στην γενέτειρά της (Καντιούνα) την Πέμπτη, 8/10/98.

Την Τετάρτη, 7/10/98, ώρα 13.00', θα ψαλεί επιμνημόσυνη λειτουργία, σύμφωνα με το τυπικό της χριστιανικής εκκλησίας της Νιγηρίας, στην εκκλησία του Αγίου Αντωνίου, 23-25 Ave. Des Anciens Combattants, στο Kraainem. Η Ένωση Νιγηριανών του Βελγίου καλεί όσους επιθυμούν να αποχαιρετήσουν την Σεμίρα Αντάμου, προτού η σωρός της εγκαταλείψει το Βέλγιο, να παραστούν, τους παρακαλεί, όμως να μην φέρουν λουλούδια ή στεφάνια, τα οποία δεν είναι δυνατόν να την ακολουθήσουν στη Νιγηρία.

7/10/98 : Απόλυτη σύγχυση εξακολουθεί να επικρατεί σχετικά με τον επαναπατρισμό της σωρού της Σεμίρα Αντάμου - που πέθανε στις 22 Σεπτέμβρη στις Βρυξέλλες, στη διάρκεια βίαιης απόπειρας απέλασής της - ο οποίος έχει προγραμματισθεί για την Πέμπτη (8/10/98). Ο εκπρόσωπος του βελγικού υπουργείου εξωτερικών αφήνει να εννοηθεί πως η βελγική πρεσβεία στη Νιγηρία δεν έχει ακόμη καταφέρει να εξακριβώσει ποιά είναι τα στενότερα μέλη της οικογένειας του θύματος ώστε να παραλάβουν τη σωρό στο Λάγκος. «Αν δεν βρεθούν τα μέλη της οικογένειας ή οι στενότεροι συγγενείς, τότε ο επαναπατρισμός της σωρού δεν θα μπορέσει να πραγματοποιηθεί όπως έχει προγραμματιστεί», δήλωσε ο εκπρόσωπος του υπουργείου, Hubert Cooreman.

8/10/98 : Η σωρός της Σεμίρα Αντάμου, της Νιγηριανής πρόσφυγος που απεβίωσε συνεπεία της βίαιης απέλασής της από την χωροφυλακή στις 22 Σεπτέμβρη, φορτώθηκε σήμερα το πρωί στο αεροπλάνο της Sabena, που εκτελεί το δρομολόγιο Βρυξέλλες - Λάγκος. Η μεταφορά της σωρού στην πόλη Καντιούνα, γενέθλια πόλη της νεκρής, 800 χιλιόμετρα βόρεια του Λάγκος, θα πραγματοποιηθεί πιθανόν αύριο, Παρασκευή. Στο Λάγκος, η σωρός θα παραληφθεί από νιγηριανό γραφείο τελετών, το οποίο θα διεκπεραιώσει τις σχετικές διατυπώσεις και θα αναλάβει τη μεταφορά της σωρού στην Καντιούνα. Η αμοιβή του γραφείου, η μεταφορά, καθώς και τα εισιτήρια των δύο ατόμων που θα συνοδεύσουν τη σωρό στη Νιγηρία - μιας ανηψιάς της Σεμίρα κι ενός εκπροσώπου της νιγηριανής κοινότητας του Βελγίου, καλύπτονται εξ ολοκλήρου από την βελγική κυβέρνηση.

****

ΝΑΪΡΟΜΠΙ, ΚΕΝΥΑ (1/10/98). Ένα περίστροφο κι έναν φορητό ασύρματο έχασαν οι Αμερικάνοι πράκτορες του FBI, Bryant Ling και Mark Highridge (δυο απ' τους πολλούς που ψάχνουν να βρουν «τους δράστες των βομβιστικών επιθέσεων της 7/8/98, που είχαν στόχο τις πρεσβείες των ΗΠΑ στο Ναϊρόμπι και στο Νταρ-ες-Σαλάμ της Τανζανίας). Απ' ό,τι μαθαίνουμε, οι Αμερικάνοι που ήταν μεθυσμένοι κι επέβαιναν σε αυτοκίνητο, που το οδηγούσε ο επίσης μεθυσμένος Κενυάτης υπάλληλος της πρεσβείας των ΗΠΑ, Christopher Gichohi, στους δρόμους της κενυατικής πρωτεύουσας, έπεσαν πάνω σ' ένα λεωφορείο που μετέφερε φοιτητές απ' το πανεπιστήμιο του Kangemi στο κέντρο του Ναϊρόμπι. Το αυτοκίνητο των Αμερικάνων έγινε σμπαράλια κι οι περαστικοί έσπευσαν να βοηθήσουν τους σουρωμένους [illegible] ελαφρά τραυματισμένους «επικυρίαρχους», φυσικά με το αζημίωτο ... Ένας τέταρτος Αμερικανός, που καθόταν στη θέση του συνοδηγού - σύμφωνα με αυτόπτες μάρτυρες - έσπευσε να εξαφανιστεί μόλις εμφανίστηκε η κενυάτικη τροχαία. Αμέσως μετά τη σύγκρουση, δεκάδες Αμερικάνοι και Κενυάτες πράκτορες σάρωσαν κυριολεκτικά την περιοχή, χωρίς να βρούνε, φυσικά, τίποτε.

Μερικές μόλις μέρες πριν την 25η επέτειο του Πολυτεχνείου

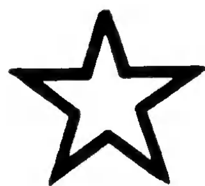
Στα 12 χρόνια της κυκλοφορίας του Αναρχικού, επανειλημμένα έχουμε αναφερθεί στον «θεσμό του ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΥ ΑΣΥΛΟΥ». Σε λίγες μέρες, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 25 χρόνων από την πιο σημαντική «ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ» αυτού του θεσμού, είναι σίγουρο πως το «Πανεπιστημιακό Άσυλο» θα αναφερθεί και πάλι, όχι μόνο από μας, αλλά κι απ' όλους εκείνους που «παραδοσιακά» το «προστατεύουν», καθώς κι απ' όλους εκείνους που, εξ ίσου «παραδοσιακά», το «παραβιάζουν».
Μια σύντομη ιστορική αναδρομή στον «θεσμό» μας θυμίζει πως το «Πανεπιστημιακό Άσυλο» ξεκινάει απ' τα μεσαιωνικά εκπαιδευτικά ιδρύματα της Γερμανίας, όπου καθηγητές και φοιτητές οπλίζονται και αντιστέκονται στις βίαιες επιθέσεις των διαφόρων φεουδαρχών, ηγεμόνων κι άλλων ληστών. Περνάει πολέμους, όπως ο περίφημος πόλεμος «της πόλεως και της τηβέννου» («the town and the gown»), στην Οξφόρδη της Αγγλίας. Γνωρίζει μέρες δόξας στη Σορβόννη, όπου τα φοιτητικά κανόνια προστατεύουν, εκτός απ' την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών στον επάνω όροφο, και τον αγοραίο έρωτα του πορνείου που στεγάζεται στο ισόγειο του ιδρύματος. Και ξεχνιέται μέχρι την 7η δεκαετία του αιώνα μας, οπότε ξαναπροβάλλει στην επικαιρότητα, με τους αγώνες των Αμερικανών φοιτητών ενάντια στον πόλεμο του Βιετνάμ κι ενάντια στις φυλετικές διακρίσεις στις ΗΠΑ, καθώς και με την εξέγερση των Γάλλων φοιτητών, το Μάη του '68. Στην Ελλάδα, γίνεται σύμβολο το 1973, με τις παραβιάσεις του «ασύλου» της Νομικής, του Μετσοβίου και της Πολυτεχνικής της Θεσσαλονίκης.
Στη μακραίωνη ιστορία του «θεσμού», ο όρος «Πανεπιστημιακό Άσυλο» διευρύνεται και συρρικνώνεται, ακολουθώντας την εκάστοτε διευρυνόμενη ή συρρικνούμενη κοινωνική συνείδηση των ατόμων. Άλλοτε καλύπτει μόνο την διδακτική κοινότητα, άλλοτε καλύπτει το οποιοδήποτε μέλος (ή μη μέλος) της κοινωνίας.
Ποιός ο λόγος, ν' αναφερθούμε στο «Πανεπιστημιακό Άσυλο», στο σημερινό μας τεύχος ; Μα, το ότι, ΕΔΩ ΚΑΙ ΔΥΟ ΜΗΝΕΣ, Ο «ΘΕΣΜΟΣ» ΤΟΥ «ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΥ ΑΣΥΛΟΥ» στη χώρα μας ΠΕΡΝΑΕΙ ΜΙΑ ΚΡΙΣΗ, ΤΟΣΟ ΣΟΒΑΡΗ, ΩΣΤΕ ΤΑ ΜΜΕ ΝΑ ΤΗΝ ΑΓΝΟΟΥΝ. Ας πάρουμε, όμως, τα πράγματα από την αρχή :
Από τα τέλη Αυγούστου μέχρι τις 6 Σεπτέμβρη 1998, τα ΜΜΕ (έντυπα και ηλεκτρονικά) ασχολούνται κατά κόρον με την σχεδιαζόμενη επίδειξη μόδος του οίκου «Νίκος-Τάκης». Η πασσαρέλλα προκαλεί έντονες αντιπαραθέσεις, καθώς πρόκειται να στηθεί στα Προπύλαια του «Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών». Υπουργοί, πανεπιστημιακοί, μόδιστροι, μοντέλλα και οι συνηθισμένοι «απλοί άνθρωποι» (που επιλέγονται προσεκτικά για να εκπροσωπούν την «κοινή γνώμη» στους τηλεοπτικούς διαύλους), τσαμπουνάνε, ο καθένας το δικό του «κοντό» και «μακρύ», σε άρθρα και κάθε είδους εκπομπές ραδιοφώνου και τηλεόρασης.
Στις 7 Σεπτέμβρη, η επίδειξη πραγματοποιείται, χωρίς καμμιά «επιτυχία», αφού ο κόσμος αδιαφορεί και μόνο ελάχιστοι τυχαίοι περαστικοί σταματούν για να χαζέψουν το θέαμα. Αργά το βράδυ, ο πρύτανις «εκφράζει την αγανάκτησή του», τόσο χλιαρά, που είναι φως-φανάρι ότι δεν το κάνει παρά μόνο για «τα μάτια του κόσμου», και μάλιστα τη στιγμή που ο κόσμος φαίνεται πως μάλλον είναι θεόστραβος. Την άλλη μέρα, το ΑΠΕ μεταδίδει : "Νικος - Τακης" - επιδειξη - αντίδραση πρύτανη - Αθήνα, Ελλάδα, 08/09/1998 (ΑΠΕ) Έντονη ήταν η αντίδραση του πρύτανη του πανεπιστημίου Αθηνών, Κωνσταντίνου Δημόπουλου, για την επίδειξη μόδας του οίκου "Νίκος - Τάκης" που έγινε χθες στα προπύλαια του ιδρύματος. αφορμή αποτέλεσε αθέτηση συμφωνίας από την πλευρά των σχεδιαστών για το μέρος στο οποίο θα γινόταν η επίδειξη. Με αφορμή το περιστατικό αυτό ο δήμαρχος Αθηνών, Δημήτρης Αβραμόπουλος, δήλωσε: "τα προπύλαια ανήκουν στο πανεπιστήμιο Αθηνών και όπως ξέρετε προστατεύονται από το πανεπιστημιακό άσυλο. αρμόδιες λοιπόν είναι οι αρχές του πανεπιστημίου". (Μ.Γ.) ΑΠΕ 08/09 20:56.
Στις 23/9/98, η σύγκλητος του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης παίρνει μια απόφαση που - να μας το θυμηθείτε - πρόκειται να έχει σύντομα «απρόβλεπτες συνέπειες. Το ΑΠΕ μεταδίδει σχετικά : Θεσσαλονίκη-αστυνόμευση πανεπιστημιακών χώρων-άσυλο - Θεσσαλονίκη, Ελλάδα, 23/09/1998 (ΑΠΕ, του ανταποκριτή μας Στ. Τζίμα) Ομόφωνα η σύγκλητος του Αριστοτελείου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης αποφάσισε σήμερα το βράδυ την μερική αστυνόμευση των πανεπιστημιακών χώρων τις νυχτερινές ώρες, τις αργίες και τις Κυριακές. Οι συγκλητικές αρχές οδηγήθηκαν σ' αυτή την απόφαση ύστερα από τα αλλεπάλληλα κρούσματα εγκληματικότητας που αποκαλύφθηκαν τελευταία στους χώρους του πανεπιστημίου με αποκορύφωμα την αιματηρή συμπλοκή Αλβανών λαθρομεταναστών με έναν νεκρό και έναν τραυματία, τα ξημερώματα της Δευτέρας. Η απόφαση για μερική αστυνόμευση, όπως τονίστηκε από τους συγκλητικούς, δεν συνιστά κατάργηση του πανεπιστημιακού άσυλου, ούτε ανοίγει ο δρόμος για την καταπάτηση του. Ο πρύτανης του ΑΠ Μ. Παπαδοπούλας δήλωσε αμέσως μετά ότι ``η απόφαση δεν συνιστά άρση του πανεπιστημιακού άσυλου, αλλά οριοθέτηση, που στόχο, έχει την προάσπιση του``. Στο ίδιο μήκος κύματος και ο κοσμήτορας της νομικής σχολής Νίκος Παρασκευόπουλος που είπε: ``Πρόκειται για μια απόφαση που νομικά δεν έχει κανένα πρόβλημα. Στόχο έχει και μπορεί να διαφυλάξει την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών στο πανεπιστήμιο, Δεν υπάρχει σε καμία περίπτωση άρση του άσυλου. Η αστυνομία δεν θα μπορεί να εισέρχεται στους κλειστούς χώρους, παρά μόνο στους ανοιχτούς, όπου η ελεύθερη διακίνηση των ιδεών γίνεται την ημέρα και το βράδυ μέχρις ότου τελειώσουν τα μαθήματα και σταματήσουν να κυκλοφορούν οι φοιτητές. Τότε η αστυνομία θα μπορεί να ελέγχει τους χώρους``. Η συνεδρίαση της συγκλήτου για πρώτη φορά στα πανεπιστημιακά χρονικά έγινε εκτός πανεπιστημιακών χώρων, καθώς το μεσημέρι ομάδες φοιτητών που υποστήριζαν ότι μεθοδεύεται η κατάργηση του πανεπιστημιακού άσυλου, εισήλθαν στην αίθουσα του κτιρίου των πρυτανικών αρχών και διέλυσαν τη συνεδρίαση. Μετά απ' αυτό τα μέλη της συγκλήτου συνήλθαν υπό αστυνομική προστασία στην αίθουσα του εμπορικού συλλόγου θεσσαλονίκης, στην πλατεία Μοριχόβου. Οι συμμετέχοντες εκπρόσωποι των φοιτητών διαφώνησαν, πλην όμως δεν διαθέτουν δικαίωμα ψήφου. (Σ.Τ.) ΑΠΕ 23/09 21:29
Το θέμα απασχολεί το ΑΠΕ και την επόμενη μέρα : ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ- ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ ΑΣΥΛΟ- ΔΑΠ-ΝΔΦΚ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ,ΕΛΛΑΔΑ,24/09/1998 (ΑΠΕ-ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗ ΜΑΣ Τ. ΛΙΩΛΗ) Παράτυπη τη συνεδρίαση της συγκλήτου, και αδιέξοδη την απόφαση για αστυνόμευση του πανεπιστημιακού χώρου, χαρακτηρίζει η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ. Σε ανακοίνωση της η προσκείμενη στη ΝΔ φοιτητική παράταξη, ζητά να μην τεθεί σε ισχύ η απόφαση, πριν επανεξετάσει η σύγκλητος το θέμα από μηδενική βάση και παρουσία των φοιτητών. Η ΔΑΠ υποστηρίζει ότι η συνεδρίαση του πανεπιστημιακού οργάνου, που έγινε σε εξωπανεπιστημιακό χώρο, είναι παράτυπη γιατί δεν συμμετείχαν σ' αυτήν εκπρόσωποι των φοιτητών. Τονίζεται επίσης ότι η πανεπιστημιακή κοινότητα "πριν απευθυνθεί σε εξωπανεπιστημιακούς φορείς θα πρέπει να εξαντλήσει τις δικές της δυνατότητες, ώστε να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα της εγκληματικότητας". Προς αυτήν την κατεύθυνση η ΔΑΠ εκτιμά ότι θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα σε προτάσεις "που η επιτροπή κοσμητόρων τις είχε υπόψη της, αλλά τις έκρινε ως πολυδάπανες". Οι προτάσεις αυτές, σύμφωνα με τη ΔΑΠ, αφορούν "την ενεργοποίηση της λειτουργίας της επιτροπής του πανεπιστημιακού άσυλου ουσιαστικά και όχι τυπικά. τη σύσταση ομάδας εποπτείας, η δράση της οποίας θα καθοριστεί από τη σύγκλητο, λαμβάνοντας υπόψιν τις ιδιαιτερότητες της πανεπιστημιακής κοινότητας, και τη λήψη τεχνικών μέτρων, όπως περίφραξη, ηλεκτροφωτισμός κλπ. (Τ.Λ.) ΑΠΕ 24/09 21:21
Και, φυσικά, η αντίδραση των φοιτητών, έστω και λίγη, είναι άμεση : ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ-ΑΠ- ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΠΡΥΤΑΝΗ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΕΛΛΑΔΑ, 24/09/1998 (ΑΠΕ) Το γραφείο του πρύτανη του Αριστοτέλειου πανεπιστημίου, κατέλαβαν το μεσημέρι για περίπου μια ώρα, φοιτητές που πρόσκεινται στο αριστερό σχήμα ΕΣΑΚ. Η κατάληψη έγινε σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την ομόφωνη απόφαση της συγκλήτου του πανεπιστημίου να επιτραπεί η αστυνόμευση του πανεπιστημιακού χώρου τις νυχτερινές ώρες, τα Σαββατοκύριακα και τις ημέρες των αργιών. Η μικρή ομάδα των καταληψιών, υποστήριξε ότι με την απόφαση αυτή αλλάζει το θεσμικό καθεστώς του πανεπιστημιακού άσυλου. Χαρακτήρισαν "σύγχρονη πολιτική ανάγκη" τη διατήρηση του άσυλου και προειδοποίησαν ότι οι κινητοποιήσεις θα κλιμακωθούν, →

→
αφού, όπως είπαν, το θέμα θα τεθεί στις γενικές συνελεύσεις των σχολών. (Τ.Λ.) ΑΠΕ 24/09 19:27..

Στις 30 του μήνα, νέα μετάδοση του ΑΠΕ για το ίδιο θέμα : Θεσσαλονίκη-αντιδρασεις για το πανεπιστημιακό άσυλο στο ΑΠ - Θεσσαλονίκη, Ελλάδα, 30/09/1998 (ΑΠΕ - του ανταποκριτή μας Σ. Θεολογίδη) Η απόφαση της συγκλήτου για μερική άρση του πανεπιστημιακού άσυλου συνεχίζει να προκαλεί αντιδράσεις, θετικές αλλά και αρνητικές, στη Θεσσαλονίκη από φορείς και οργανώσεις της πόλης. Την αντίθεσή τους στην απόφαση της συγκλήτου εκφράζουν με σημερινά τους ψηφίσματα ο τομέας κοινωνικής και κλινικής ψυχολογίας του τμήματος ψυχολογίας του ΑΠ καθώς και ο σύλλογος αδιόριστων εκπαιδευτικών. Αντίθετα την ικανοποίησή τους εκφράζουν τα μέλη του εμπορικού συλλόγου, η διοίκηση του οποίου με επιστολή της προς τον πρύτανη του ΑΠΘ, χαρακτηρίζει γενναία την απόφαση, που πάρθηκε. Στο ψήφισμα του τομέα κοινωνικής και κλινικής ψυχολογίας αναφέρεται ότι "η σύγκλητος μεταθέτει την ευθύνη της αντιμετώπισης σοβαρών κοινωνικών προβλημάτων από την πανεπιστημιακή κοινότητα σε κατασταλτικούς - διοικητικούς μηχανισμούς, παραβλέποντας τις πραγματικές γενεσιουργές αιτίες", που βρίσκονται, σύμφωνα με την άποψη τους, "στην παθητικότητα, την αδιαφορία και τον κυνισμό των σύγχρονων ατομοκεντρικών κοινωνιών". Τα μέλη του τομέα εκφράζουν την άποψη ότι τα προβλήματα ασφάλειας, που πράγματι αντιμετωπίζει ο πανεπιστημιακός χώρος μπορούν να αντιμετωπιστούν με τρόπους, που δικαιώνουν το πανεπιστήμιο, ως χώρο διδασκαλίας ερευνάς και παραγωγής ιδεών γι' αυτό και προτείνουν την δρομολόγηση διαδικασιών ανάπτυξης προβληματισμού, σε όλα τα όργανα της πανεπιστημιακής κοινότητας. Υψηλότερους τόνους υιοθετεί το ψήφισμα του συλλόγου αδιόριστων εκπαιδευτικών (ΣΑΕ), με το οποίο καταγγέλλεται η απόφαση της συγκλήτου και τονίζεται πως το άσυλο είναι ένας θεσμός, που κατοχυρώθηκε μέσα από τους αγώνες του φοιτητικού και του λαϊκού κινήματος. Ο ΣΑΕ υποστηρίζει πως προηγούμενο αυτής της απόφασης είναι η "συκοφάντηση του άσυλου για χρόνια ολόκληρα, οι προβοκάτσιες και οι προκλητικές κατά καιρούς επεμβάσεις των δυνάμεων καταστολής στους χώρους των ΑΕΙ και ΤΕΙ". Θεωρεί επίσης, πως στην ίδια κατεύθυνση ψηφίστηκε πρόσφατα ρύθμιση στα ΤΕΙ σύμφωνα με την οποία απαιτείται πλέον σχετική, μόνο, πλειοψηφία, της επιτροπής άσυλου, για την επέμβαση της αστυνομίας στους χώρους των ΤΕΙ. Τονίζεται τέλος πως ο ΣΑΕ θα παλέψει "μαζί με τους φοιτητές και κάθε προοδευτικό αγωνιστή για την ανατροπή αυτής της αντιδραστικής απόφασης". Στην αντίθετη όχθη, ο εμπορικός σύλλογος Θεσσαλονίκης με την επιστολή του προς τον πρύτανη του ΑΠΘ Μιχάλη Παπαδοπούλα επισημαίνει πως το πανεπιστήμιο, είναι αναπόσπαστο κομμάτι της κοινωνίας της πόλης μας και είναι απαράδεκτο να χρησιμοποιείται σαν καταφύγιο ανθρώπων, που θέλουν να παρανομούν. Οι έμποροι αναφέρονται μάλιστα και σε περιπτώσεις παράνομης διακίνησης, μέσα στους χώρους του πανεπιστημίου κάθε μορφής εμπορευμάτων και ιδιαίτερα προϊόντων τέχνης και πολιτισμού, όπως βιβλία, δίσκοι και cd. Υπερθεματίζοντας, μάλιστα, το Δ.Σ. του εμπορικού συλλόγου ζητά από τη σύγκλητο να επιτρέπει σε πάγια βάση την είσοδο και τη διενέργεια ελέγχων από τα αρμοδία όργανα της πολιτείας ώστε να διωχθεί το οικονομικό έγκλημα. Το Δ,Σ. του εμπορικού συλλόγου καταλήγει χαρακτηρίζοντας ιστορική την απόφαση της συγκλήτου και ενδεικτική της τόλμης και της γενναιότητας, που χαρακτηρίζει τα μέλη της. (Σ.Θ.) ΑΠΕ 30/09 20:52.

Κι η ιστορία συνεχίζεται : Θεσσαλονίκη- ΠΘ- άσυλο- Αρσένης- πρύτανης - Θεσσαλονίκη, Ελλάδα, 05/10/1998 (ΑΠΕ) Για την προστασία του πανεπιστημιακού άσυλου χρειάζονται συγκεκριμένα μέτρα τα οποία πρέπει να ληφθούν με την ευρύτερη δυνατή συναίνεση. Αυτό τόνισε ο υπουργός παιδείας, Γεράσιμος Αρσένης, στη διάρκεια της συνάντησης που είχε με τον πρύτανη του Αριστοτελείου πανεπιστημίου θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), Μιχάλη Παπαδοπουλο. ο υπουργός πρόσθεσε ότι κατανοεί τόσο την αγωνιά της συγκλήτου για την εξέλιξη του θέματος, όσο και την ευαισθησία των φοιτητών. κατά τη διάρκεια της συνάντησης ο κ Παπαδοπουλος σημείωσε πως η απόφαση της συγκλήτου για μερική αστυνόμευση του πανεπιστημιακού χώρου "αφορά στην προστασία της ελεύθερης διακίνησης ιδεών και στην εξασφάλιση της ελεύθερης και ασφαλούς κίνησης των φυσικών ατόμων στους πανεπιστημιακούς χώρους". ο πρύτανης διευκρίνισε ότι "η από φάση δεν ήταν 'κεραυνος εν αιθρια" αλλά ωριμος καρπος μιας επιπονης συζητησης και πολλων προσπαθειων για την προστασία των πανεπιστημιακού χώρου, καθώς τα τελευταία τεσσερα χρόνια, με επικινδυνη κλιμακωση, η πανεπιστημιουπολη αποτελει "στοχο" ελευθερων κακοποιων στοιχειων". ο κ αρσενης δήλωσε ότι το υπουργειο παιδείας συμφωνει με την απόφαση της συγκλήτου να συνεδριασει εκ νεου, παρουσία των συγκλητικων φοιτητών, προκειμενου να επανεξετάσει το θέμα εφοσον υπαρξει νεα προταση που να διασφαλίζει την ακαδημαϊκοί ελευθέρια αλλά και την ασφαλή κίνηση των μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας και των πολιτών στους υπαίθριους χώρους του ΑΠΘ. συμφωνούν με την απόφαση τη σύμφωνη γνώμη τους για την απόφαση της συγκλήτου αναφορικά με το θέμα της προστασίας του πανεπιστημιακού χώρου, εκφράζουν με ψηφίσματα τους οι σύλλογοι διοικητικού προσωπικού, ειδικού διοικητικού τεχνικού προσωπικού και ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού του ΑΠΘ. στις σχετικές ανακοινώσεις των τριών συλλογών τονίζεται ότι "ο έλεγχος των χώρων του ΑΠΘ σε χρόνο που ουσιαστικά δεν λειτουργεί, δεν θίγει την ελεύθερη διακίνηση ιδεών, αλλά αντιθέτως προστατεύει τους εργαζόμενους και τους φοιτητές σε χρόνο που η δράση των κακοποιων είναι σε έξαρση". (τ.λ.) ΑΠΕ 05/10 22:12.

Βέβαια, η τρέχουσα επικαιρότητα «πνίγει το θέμα». Υπάρχουν, ωστόσο, και κάποιοι δημοσιογράφοι που το χρησιμοποιούν «κατάλληλα»... «Κατάλληλα» και πολύ ύπουλα... Ένας απ' αυτούς τους «ξύπνιους» εκπροσώπους του τύπου είναι κι ο Σταύρος Λυγερός, που στις 25/9/98 γράφει τα εξής στην Καθημερνή (Τα δημοσιεύουμε όπως τα έγραψε. «Μιλάνε» μόνα τους : σχολιο του σταυρου λυγερου (25-09-98) το διδαγμα της χειροβομβιδας σοκ χωρις προηγουμενο υπεστη προχθες τη νυκτα η κοινη γνωμη, παρακολουθωντας τα διαδραματιζομενα στην οδο αχαρνων. μεγαλυτερο σοκ και απο το μακελειο προκαλεσε η συνειδητοποιηση οτι η ευθυνη για την ασφαλεια των πολιτων βρισκεται στα χερια παντελως ανικανων, για να χρησιμοποιησουμε την πιο επιεικη εκφραση. τα σφαλματα της αστυνομιας ηταν ολεθρια και αλλεπαλληλα, σε βαθμο που να εχουν δημιουργησει κλιμα εντονης και γενικευμενης ανασφαλειας. η αδυναμια της να εκμεταλλευθει το καταλυτικο πλεονεκτημα του αιφνιδιασμου πριν ο ζοριν παρει ομηρους ειναι εξοχως αποκαλυπτικη. εαν, μαλιστα, ειναι αληθη τα οσα καταγγελλονται για τη σταση του εισαγγελεα, τοτε η γραφειοκρατικη αντιληψη προσλαμβανει διαστασεις εγκληματικης ανοησιας. αλλα και η συνεχεια ειναι εξισου αποκαλυπτικη. η ηγεσια της αστυνομιας ηταν απολυτως σιγουρη οτι η χειροβομβιδα ηταν ψευτικη, οταν κι ο τελευταιος τηλεθεατης ειχε πεισθει για το αντιθετο. η υποθεση σοριν ειναι απλως το πιο κραυγαλεο και προβεβλημενο παραδειγμα της παρακμης και του "μπαχαλου" που επικρατει στον κρατικο μηχανισμο. η ελληνικη περιπτωση ειναι ενα ιδιοτυπο κραμα: απο τη μια πλευρα, μια ανευθυνη χαλαροτητα και ανοχη στα παντα, στο ονομα ενος κακοχωνεμενου δυτικοτροπου φιλελευθερισμου. απο την αλλη, οργανωση και λειτουργια που δυσκολα θα συναντησεις ακομα και στον τριτο κοσμο. σε ποια αλλη χωρα το ακαδημαικο ασυλο θα προστατευε αλβανους λαθρομεταναστες, που εχουν καταλαβει και εγκατασταθει σε πανεπιστημιακο χωρο, η σεσημασμενους εμπορους ναρκωτικων, που πανε εκει για να πωλουν ανεμποδιστα την πραματεια τους; το χειροτερο απ' ολα ειναι οτι ο πρωθυπουργος δεν διδαχθηκε τιποτα απο το προχθεσινο σοκ. στο μεγαρο μαξιμου θρηνουν, επειδη το μακελειο τους χαλασε το θετικο πολιτικο κλιμα που δημιουργησε η συγκεντρωση στην καλλιθεα! την ωρα που η κοινη γνωμη απαιτει ριζικα μετρα, ο κ. σημιτης δεν απεδεχθη την παραιτηση του υπουργου, με το υποκριτικο και αβασιμο επιχειρημα οτι δεν υπαρχουν πολιτικες ευθυνες! ο κ. ρωμαιος δεν εχει προσωπικη ευθυνη, αλλα ειναι ο πολιτικος προισταμενος της αστυνομιας και ως τετοιος εχει πολιτικη ευθυνη. πολλα εχουν, τελος, ειπωθει για το κρισιμο δεοντολογικο ζητημα του ρολου της τηλεορασης. ο κ. ευαγγελατος επραξε αυτο που πιστευε καλυτερο για το καναλι του, για τον εαυτο του και για τους ομηρους. η κυβερνηση οχι μονο δεν τον σταματησε με παρεμβαση της εισαγγελιας, οπως οφειλε, αλλα και τον προετρεψε να συνεχισει την "απ' ευθειας συνδεση", αναλαμβανοντας και την ευθυνη.

DHKC

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΛΑΪΚΟ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

Εκπροσώπηση στην Ελλάδα

Αδελφέ λαέ του Λαυρίου

Εμείς που αναγκαστήκαμε να έλθουμε στην Ελλάδα εξαιτίας της πολιτικής κατάστασης που επικρατεί στην πατρίδα μας, είμαστε πολιτικοί πρόσφυγες. Η Τουρκία είναι μια χώρα πολλών εθνοτήτων. Ολες αυτές οι εθνότητες ζουν κάτω από ένα φασιστικό καθεστώς. Κυρίαρχη τάξη στην πατρίδα μας είναι η ολιγαργία. Και η ολιγαργία δεν έχει ούτε πατρίδα ούτε έθνος. Πατρίδα και έθνος της αστικής τάξης δεν είναι παρά η αγορά. Πλάϊ στην αγορά η εκμετάλλευση και η τυραννία.

Οι περισσότεροι από εμάς έχουμε πολεμήσει για την απελευθέρωση και την ανεξαρτησία της πατρίδας μας και έχουμε πληρώσει γι' αυτό με μακρόχρονες φυλακίσεις και με βασανιστήρια. Ο κύριος στόχος μας και το όνειρό μας είναι να γυρίσουμε στην πατρίδα μας και να συνεχίσουμε τον πόλεμο από εκεί που τον αφήσαμε, είτε βρισκόμαστε στην Ελλάδα, είτε σε οποιαδήποτε άλλη χώρα. Θεωρούμε την παραμονή μας σαν κάτι το προσωρινό. Πολλοί σύντροφοί μας γύρισαν πάλι στην Τουρκία και συμμετείχαν και συμμετέχουν ακόμα στον πόλεμο για την απελευθέρωση. Τρανταχτό πρόσφατο παράδειγμα είναι ο σύντροφος από το επαναστατικό λαϊκό απελευθερωτικό μέτωπο (DHKC) που γύρισε στην Τουρκία. Το μέλος του DHKC Μεχμέτ Αλι Μαντάλ.

Στις 31.3.98 πιάστηκε μαζί με τρεις συντρόφους μας στην Σμύρνη από την αστυνομία. Από τότε η τύχη τους αγνοείται. Ο σύντροφός μας έχει αφήσει εδώ την οικογένειά του, την ελληνίδα γυναίκα του και δύο ανήλικα παιδιά.

Οι περισσότεροι από μας περιμένουμε την διαταγή του DHKC για να γυρίσουμε στην Τουρκία και να πολεμήσουμε. Βασικός μας στόχος είναι να διώξουμε από την πατρίδα μας τον ιμπεριαλισμό, να σβήσουμε κάθε ίχνος του, να γκρεμίσουμε το φασιστικό καθεστώς και να ιδρύσουμε την επαναστατική λαϊκή κυριαρχία. Στο διεθνές επίπεδο πιστεύουμε πως χρέος μας είναι να δυναμώσουμε, να ενισχύσουμε την αλληλεγγύη, την αδελφοσύνη ανάμεσα στους λαούς. Λαοί που ζουν σε χώρες εξαρτημένες από τον Ιμπεριαλισμό δεν μπορούν ποτέ να είναι ελεύθεροι. Ο ιμπεριαλισμός στρέφει τον ένα λαό ενάντια στον άλλο και μ' αυτή την πολιτική του επιδιώκει να σπάσει την ενότητά τους ώστε να μπορέσει να κυριαρχήσει και να τους εξουσιάσει. Τα προβλήματα ισχυρίζονται πως υπάρχουν στην Κύπρο και στο Αιγαίο δεν είναι παρά τα ίδια τα σχέδια των ιμπεριαλιστών. Ο ιμπεριαλισμός και οι συνεργάτες του δεν θέλουν την αδελφοσύνη ανάμεσα στους εργαζόμενους λαούς της Ελλάδας, της Τουρκίας, του Κουρδιστάν. Επιδιώκουν οι ιμπεριαλιστές και οι συνεργάτες τους να αποξενώσουν τις νεολαίες μας από τα προβλήματα του λαού, επιδιώκουν να τους στρέψουν στην ηρωίνη και στην πορνεία, επιδιώκουν να τους εξουδετερώσουν.

Γνωρίζουμε τα βάσανα που πέρασε ο ελληνικός λαός και τους αγώνες του ενάντια στη χιτλερική κατοχή και ενάντια στη φασιστική χούντα, κι αυτή η ιστορία του ελληνικού λαού φωτίζει και εμάς. Αυτά τα διδάγματα της ελληνικής ιστορίας θέλουμε να τα μεταφέρουμε στην πατρίδα μας και θέλουμε να τα γνωρίζουνε και οι λαοί μας. Βαδίζοντας μαζί στο δρόμο της αδελφοσύνης και της αλληλεγγύης, θέλουμε να δυναμώσουμε τον δικό μας αγώνα, αντλώντας διδάγματα από αυτήν την κοινή πορεία. Αυτό που δεν μπορεί να δεχθεί η ιδεολογία μας είναι αφορισμοί του τύπου «Φουκαριάρης Κούρδος, Κακός Τούρκος». Τέτοιες ιδέες, τέτοιες απόψεις δεν μπορούμε να τις δεχθούμε, είναι και λαθεμένες, είναι και εθνικιστικές απόψεις. Εμείς δεν είμαστε ούτε «Κούρδοι Φουκαράδες» ούτε «Κακοί Τούρκοι», είμαστε οπαδοί του DHKP-C του Επαναστατικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Κόμματος Μετώπου που πολεμάμε για την απελευθέρωση όλων των λαών της πατρίδας μας. Το DHKP-C είναι ένα κόμμα για την απελευθέρωση των Κούρδων, των Τούρκων, των Λάζων, των Αράβων, των Τσερκέζων και γενικά όλων των μειονοτήτων της πατρίδας μας.

Τα προβλήματα στην πατρίδα μας, δεν είναι προβλήματα ανάμεσα σε Κούρδους και σε Τούρκους. Το πρόβλημα στην πατρίδα μας είναι το πρόβλημα ανάμεσα στους λαούς μας και στον ιμπεριαλισμό. Η λύση αυτή του προβλήματος και για τους Τούρκους και για τους Κούρδους βρίσκεται μόνο στον αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλισμό και στο φασισμό, ανατροπή του φασιστικού καθεστώτος και στην ίδρυση της λαϊκής κυριαρχίας. Είμαστε ένα ανεξάρτητο πολιτικό κίνημα, δύναμή μας είναι ο λαός και η διεθνής αλληλεγγύη. Η δύναμη και η

εντιμότητα του κινήματός μας οφείλεται στην εμπιστοσύνη μας στον λαό και στην εμπιστοσύνη του λαού σε μας.

Αδελφέ λαέ του Λαυρίου

Σκοπός μας είναι να μας γνωρίσετε. Κανείς δεν μπορεί να λασπώσει την έντιμη πολιτική μας στάση. Εκείνο που λείπει είναι ο διάλογος ανάμεσά μας. Για να προωθήσουμε αυτόν τον διάλογο στον ελληνικό λαό εκδίδουμε ένα περιοδικό που λέγεται «Ο αγώνας της Τουρκίας και του Κουρδιστάν ενάντια στον ιμπεριαλισμό και στην ολιγαρχία». Θεωρούμε τον ελληνικό λαό αδελφό μας, ότι καλό μπορούμε να μάθουμε από εσάς θα δυναμώσει τον αγώνα μας. Οπωσδήποτε δεν έχουν όλοι οι μετανάστες που έρχονται στην Ελλάδα πολιτική συνείδηση. Ερχονται οικονομικοί πρόσφυγες, έρχονται τυχοδιωκτικά στοιχεία, έρχονται και πολλοί που έχουν το όνειρο πως εδώ θα μπορέσουν να γίνουνε Ευρωπαίοι, ξεχνώντας έτσι την πατρίδα τους. Με αυτό το απατηλό όνειρο καταντούν να ζουν ξεφτυλισμένοι, μερικοί δε από αυτούς καταλήγουν ακόμη και στην παρανομία.

Οσο μπορούμε προσπαθούμε να ελέγξουμε αυτή την κατάσταση, οι δυνατότητες μας όμως είναι περιορισμένες. Το ελληνικό κράτος έχει τις δικές του αρχές και σε μας δεν επιτρέπεται να παρέμβουμε. Δική μας πολιτική θέση δεν είναι πως όποιος έχει προβλήματα στην πατρίδα του θα πρέπει να την αφήνει και να ζητάει την τύχη του έξω από αυτήν. Αυτοί που κάνουν κάτι τέτοιο, το κάνουν σπρωχμένοι από την πολιτική κατάσταση που επικρατεί στην πατρίδα μας. Σε τελική ανάλυση είναι και αυτοί ένα τμήμα του λαού μας. Προσπάθειά μας είναι να καταφέρουμε να αφυπνίσουμε και αυτούς τους ανθρώπους. Αυτούς που αν αναγκάστηκαν να φύγουν από την πατρίδα, αναγκάστηκαν επειδή στην πατρίδα μας επικρατεί αυτή η κοινωνικο-οικονομική κατάσταση. Κάθε κοινωνικό αδίκημα δεν καθρεφτίζει παρά την ίδια την κοινωνία. Αν δεν ήταν έτσι θα ήταν άδειες οι φυλακές στην Ελλάδα, έτσι δεν είναι;

Η άποψη πως οι εγκληματίες είναι μόνο οι ξένοι, και γενικά οι μετανάστες, είναι μια άποψη καλλιεργημένη από τους ιμπεριαλιστές. Και την καλλιεργούν οι ιμπεριαλιστές γιατί ακριβώς έχουν κάθε συμφέρον να στρέφουν τον ένα λαό ενάντια στον άλλον. Αυτή την άποψη θα πρέπει να την εμποδίσουμε, θα πρέπει κάθε άνθρωπος συνειδητοποιημένος, κάθε άνθρωπος που καταλαβαίνει τον εαυτό του να την απορρίψει, θα πρέπει οι άνθρωποι αυτοί να καταλάβουν πως δεν είναι δυνατόν να συνδυάζουν την ιδιότητα του πολιτικού πρόσφυγα με εκείνη του κοινού κακοποιού. Οι πολιτικοί πρόσφυγες, συνειδητά άτομα δεν καταφεύγουν ποτέ σε τέτοιες μεθόδους. Θα πρέπει ακόμα να καταλάβουν πως ιδιαίτερα στο Λαύριο δεν υπάρχουν «φουκαριάρηδες Κούρδοι και κακοί Τούρκοι». Ολες οι οργανώσεις και όλα τα κόμματα που εκπροσωπούνται στο Λαύριο έχουν κοινή επιδίωξή τους την πολιτική ανόρθωση και συνειδητοποίηση των λαών μας και κάθε άνθρωπος του λαού μας θα πρέπει να συνειδητοποιηθεί και αυτό επιδιώκουμε όλοι. Ολοι θεωρούμε τον ελληνικό λαό αδελφό και φίλο μας. Δεν είναι δυνατόν λοιπόν ο ιμπεριαλισμός να χωρίζει τους λαούς σε καλούς και κακούς. Το κακό είναι το καπιταλιστικό σύστημα που δεν αποβλέπει παρά στην εκμετάλλευση όλων των λαών.

Με αυτά τα φιλικά αισθήματα χαιρετίζουμε τους Ελληνες προλετάριους και ολόκληρο τον ελληνικό λαό. Η καρδιά μας είναι ανοικτή σε κάθε καλό, συνειδητό, έντιμο άνθρωπο ανεξάρτητα από το σε ποιό λαό ανήκει.

**ΟΙ ΟΠΑΔΟΙ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ
ΛΑΪΚΟΥ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ
(DHKC) ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ
ΤΟΥ ΛΑΥΡΙΟΥ**

Βερανζέρου 5, 5 ος ορ. Γρ. 2, Πλ.Κανιγγος - ΑΘΗΝΑ - Τηλ. / Fax:38 48 330 - 38 18 348

ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑ

Αυτή τη φορά το είδανε πολλοί.
Το κέντρο της πόλης ήταν γεμάτο κόσμο.
Τα κανάλια έφτασαν λίγο αργότερα.
Τα πλάνα τους δεν έδειξαν βέβαια το νεανικό κορμί του δολοφονημένου νεαρού Σέρβου μαθητή Μάρκο Μπουλάτοβιτς.
Ούτε τις συσπάσεις στο πρόσωπο του δολοφόνου αστυνομικού Κυριάκου Βαντούλη.
Τον τελευταίο η αστυνομία φρόντισε να τον προστατεύσει, να τον κρύψει, να μην τον εκθέσει.
Αντ' αυτού έβγαλε κάποιον άλλο.
Μη του καταστρέψουν και την καριέρα. Πρώην "ήρωας"...
Μετά, ήρθε η σειρά των εισαγγελέων και των δικαστών.
Δύσκολες αποφάσεις είχαν να πάρουν.
Αρχικά, φοβήθηκαν την οργή της κοινωνίας και φέρθηκαν βαρύγδουπα.
Γαβγίσανε, μα δε δαγκώσανε...
Οταν όμως είδαν ότι αυτή εξαντλείται στους τηλεοπτικούς της δέκτες και τα πλίθια όσο και φασίζοντα επιχειρήματα περί ανικανότητας των οργάνων της τάξης και αναδιοργάνωσης (βλέπε ενίσχυση) του Σώματος, αναθάρρησαν.
"Δεν είναι επικίνδυνος (ο αστυνομικός)", αποφάνθηκαν και τον άφησαν ελεύθερο. "Ωσπου να γίνει η δίκη του", είπαν...
Η λογική ήταν ότι αυτό, που ήταν να κάνει, το είχε ήδη πράξει.
Τι άλλο κακό θα έκανε;
Εξάλλου υπάρχουν κι άλλοι πολλοί γι' αυτό.
Το ίδιο καλά εκπαιδευμένοι.
Με το όπλο στα χέρια, περιμένουν κι αυτοί να βρεθεί στο δρόμο τους κάποιος επικίνδυνος πορτοφολάς.
Να του δείξουν τί σημαίνει φύλακας της τάξης...

Τί μας ετοιμάζουν τ' αφεντικά ;

2-3/11 : Ετήσια σύνοδος της Μικτής Επιτροπής ΗΠΑ - Καζαχστάν, στην Άλμα-Άτα
2-5/11 : Συνδιάσκεψη κορυφής της «Ομάδας των 8» (Ομάδα των 7 + Ρωσσία) για το «οργανωμένο έγκλημα», στο Birmingjam, Βρεταννία.
2-6/11 : Σύνοδος της Μικτής Επιτροπής του ΟΟΣΑ για τα χημικά, Παρίσι, Γαλλία.
2-13/11 : Συνδιάσκεψη του ΟΗΕ για τις κλιματικές αλλαγές, Buemos Aires, Αργεντινή.
3/11 : Σύνοδος της Μικτής Ισραηλινο-Αμερικανικής Επιτροπής για την Ασφάλεια, Ουάσινγκτον, ΗΠΑ.
4/11 : Ο πρωθυπουργός της Σλοβακίας Drnovsek επισκέπτεται την Ουάσινγκτον.
4-6/11 : Σύνοδος του Συμβουλίου για το Παγκόσμιο Περιβάλλον, Ουάσινγκτον, ΗΠΑ.
5-6/11 : Συνάντηση κατόχων βραβείων Νόμπελ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, Charlottesville, Virginia - ΗΠΑ.
6-7/11 : Συνέδριο Διεθνούς Δικαίου και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Wye Plantation, Maryland - ΗΠΑ.
9-13/11 : Σύνοδος της Βορειοατλαντικής Συνέλευσης, Εδιμβούργο, Σκωτία.
9-20/11 : Ο υπουργός ενέργειας των ΗΠΑ,Richardson, επισκέπτεται Ταϊβάν, Καζαχστάν, Αζερμπαϊτζάν, Τουρκμενιστάν, Αρμενία, Τουρκία, Ουκρανία και Ρωσσία.
9/20 : 21η Σύνοδος της Υπάτης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες (με θέμα τα βασανιστήρια), Γενεύη, Ελβετία.
12-13/11 : Γενική Συνέλευση του Οργανισμού Αμερικανικών Κρατών, Ουάσινγκτον, ΗΠΑ.
13-15/11 : Δεύτερη ετήσια συνάντηση ΗΠΑ - Ισπανίας, στη Βαρκελώνη.
13-22/11 : Ο υπουργός εμπορίου των ΗΠΑ, Daley, επισκέπτεται τη Μαλαισία και την Αυστραλία.
16/11 : Λήγει η προθεσμία επικύρωσης της Διεθνούς Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας.
16-20/11 : Τρίτη συνδιάσκεψη για την απαγόρευση των χημικών όπλων, Χάγη, Ολλανδία.
17-18/11 : Ο Clinton θα παραστεί στις εργασίες της τρίτης συνόδου της APEC (Οικονομική Συνεργασία Ασίας - Ειρηνικού), Κουάλα Λουμπούρ, Μαλαισία

ΑΜΕΣΟΣ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

ΜΗΝ ΚΡΥΒΟΜΑΣΤΕ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟ ΔΑΚΤΥΛΟ ΜΑΣ. ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟ ΓΕΝΝΟΥΝ ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΠΟΥ ΕΞΥΠΗΡΕΤΟΥΝ ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ ΤΟ ΠΑΛΙΟ (ΣΤΗ ΣΥΛΛΗΨΗ) ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΣΕ ΚΑΛΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΚΟΥΣ (ΠΑΡΑΝΟΜΟΥΣ ΚΑΙ ΝΟΜΙΜΟΥΣ).

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΘΛΙΒΕΡΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΩΣ Η ΚΟΡΦΗ ΤΟΥ ΠΑΓΟΒΟΥΝΟΥ. ΧΘΕΣ ΗΤΑΝ Ο ΝΕΑΡΟΣ ΜΑΡΚΟ ΜΠΟΥΛΑΤΟΒΙΤΣ, ΑΥΡΙΟ ΚΑΠΟΙΟΣ ΑΛΛΟΣ. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΤΥΧΕΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ, ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΚΑΤΙ;

ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΟΝ ΑΜΕΣΟ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΟΥΜΕ, ΩΣ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΒΑΘΜΟ, ΤΗΝ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑ, ΤΗ ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΠΟΛΙΤΩΝ ΜΑΣ.

ΑΣ ΠΑΨΟΥΜΕ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΕΙΡΑΜΑΤΟΖΩΑ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΗΣ ΚΑΘΕ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑΣ.

ΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΘΟΥΜΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΓΙ'ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΓΥΡΩ ΜΑΣ.

ΑΣ ΟΡΓΑΝΩΘΟΥΜΕ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΚΑΙ ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΔΙΑΦΥΛΑΞΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ.

ΑΥΤΗ ΤΗ, ΜΕΓΑΛΗ ΧΑΜΕΝΗ, ΠΟΥ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ, ΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΕΣ, ΤΑ Μ.Μ.Ε., ΟΙ ΔΙΚΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΣΟΥΡΝΟΥΝ ΣΤΗ ΛΑΣΠΗ.

Η ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΚΑΙ Η ΠΡΑΓΜΑΤΩΣΗ ΤΟΥ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΜΠΑΤΣΩΝ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΥΤΟΠΙΑ.

ΔΙΑΘΕΣΗ ΓΙΑ ΖΩΗ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ.

ΤΗΝ ΕΧΟΥΜΕ;